

CAP DE L'ESTAT

25037 LLEI 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport. («BOE» 249, de 17-10-1990).

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

L'esport, en les seves múltiples i molt variades manifestacions, s'ha convertit en el nostre temps en una de les activitats socials amb més arrelament i capacitat de mobilització i convocatòria.

L'esport es constitueix com un element fonamental del sistema educatiu i la seva pràctica és important en el manteniment de la salut i, per tant, és un factor corrector de desequilibris socials que contribueix al desenvolupament de la igualtat entre els ciutadans, crea hàbits afavoridors de la inserció social i, així mateix, la seva pràctica en equip fomenta la solidaritat. Tot això conforma l'esport com a element determinant de la qualitat de vida i la utilització activa i participativa del temps d'oci en la societat contemporània.

La importància de l'esport va ser recollida en el conjunt de principis rector de la política social i econòmica que recull el capítol tercer del títol I de la Constitució, que en el seu article 43.3 assenjala: «Els poders públics han de fomentar l'educació sanitària, l'educació física i l'esport. Així mateix, han de facilitar la utilització adequada de l'oci».

La resposta al deure constitucional de fomentar l'esport va arribar, en primer terme, a través de la Llei 13/1980, d'extraordinària importància en el seu moment i que avui és necessari substituir, no tant pel temps transcorregut des de la seva publicació com per les exigències derivades de la interpretació pautada del procés autonòmic, i per la mateixa evolució del fenomen esportiu.

L'objectiu fonamental de la nova Llei és regular el marc jurídic en què s'ha de desenvolupar la pràctica esportiva en l'àmbit de l'Estat, rebutjant, d'una banda, la temptació fàcil d'assumir un protagonisme públic excessiu i, d'altra banda, la pensió a abdicar de tota responsabilitat en l'ordenació i racionalització de qualsevol sector de la vida col·lectiva. No és necessari recórrer per a això al discurs sobre la naturalesa jurídica de l'activitat esportiva, atès que la pràctica de l'esport és lliure i voluntària i té la seva base a la societat. És suficient l'al·legació del mandat, explícit a l'article 43 de la Constitució i implícit en tot el seu text, per explicar i justificar que una de les formes més nobles de fomentar una activitat és preocupar-se per aquesta i els seus efectes, ordenar-ne el desenvolupament en termes raonables, participar en l'organització d'aquesta quan sigui necessari i contribuir al seu finançament.

Si l'atribució de competències sobre esport o promoció de l'esport es troba explícita en els diferents estatuts d'autonomia -i, per això, aquesta Llei no intenta realitzar operacions de redistribució que no li corresponen-, no és menys cert, en primer lloc, que semblant atribució s'ha de posar en connexió estricta amb els àmbits territorials de les comunitats autònomes respectives, i en segon lloc, que l'esport constitueix una matèria -per emprar termes constitucionals- sobre la qual, sens dubte, incideixen diversos títols competencials. En aquest sentit, són diverses les actuacions coordinades i de cooperació entre l'Administració de l'Estat i la de les comunitats autònomes

per a les competències concurrents que sens dubte propiciaran una política esportiva més dinàmica i amb efectes multiplicadors.

Respecte del primer, sembla clar que la faceta competitiva d'àmbit estatal i internacional que és inherent a l'esport justifica l'actuació de l'Estat. Com el Tribunal Constitucional va assegurar en el seu moment, la gestió dels interessos propis de les comunitats autònomes no possibilita «certament, l'afectació d'interessos que són propis de l'esport federat espanyol en el seu conjunt», de forma que és absolutament necessari connectar la intervenció pública amb l'àmbit en el qual es desenvolupa l'esport. Això permet, en definitiva, separar els respectius camps d'actuació de l'Estat i de les comunitats autònomes. I, per descomptat, així ho fa aquesta Llei que adverteix en diversos preceptes de l'acotament dels seus objectius derivats de les exigències constitucionals i que es corresponen amb les competències de l'Administració de l'Estat, deixant de banda les que corresponen legítimament a les comunitats autònomes.

Respecte del segon, també és clar que l'activitat esportiva constitueix una evident manifestació cultural, sobre la qual l'Estat no s'ha de mostrar ni es pot mostrar aliè per imperatiu de la mateixa Constitució, encara que només sigui per facilitar la comunicació necessària entre els diferents àmbits autonòmics. I sense desconèixer que els títols competencials d'educació, recerca, sanitat o legislació mercantil avalen l'actuació estatal en la matèria, en la seva faceta supraautonòmica. Tot això amb absolut respecte a les competències assumides per les comunitats autònomes en els seus estatuts d'autonomia, que ha propiciat en determinats territoris la promulgació de legislació esportiva pròpia en aquest àmbit. Amb base en aquesta realitat es declaren supletoris els articles corresponents.

El fenomen esportiu, activitat lliure i voluntària, presenta aquests aspectes clarament diferenciats:

La pràctica esportiva del ciutadà com a activitat espontània, desinteressada i lúdica o amb fins educatius i sanitaris.

L'activitat esportiva organitzada a través d'estructures associatives.

L'espectacle esportiu, fenomen de masses, cada vegada més professionalitzat i mercantilitzat.

Aquestes realitats diferents requereixen tractaments específics.

La Llei pretén uns objectius que estan relacionats directament amb els aspectes de l'esport assenyalats abans:

Fomentar la pràctica esportiva i ordenar-ne el funcionament, quan aquesta transcendeix l'àmbit autonòmic.

Reconèixer i facilitar l'activitat esportiva organitzada a través d'estructures associatives.

Regular l'espectacle esportiu, considerant-lo com una activitat progressivament mercantilitzada.

En referir-se als continguts que han de contribuir a desenvolupar els objectius assenyalats, és necessari afirmar que la Llei és un text que regula l'esport, i que esmenta en els principis generals el tractament reconegut a l'educació física. Aquesta forma part de l'educació integral de la persona i, per tant, com a part substancial del sistema educatiu, han de ser les lleis i la normativa de caràcter educatiu les que regulin, sense discriminació ni marginalitat, la matèria esmentada.

Sens dubte, un títol important de la Llei és el que fa referència a l'associacionisme esportiu.

En un primer nivell, la Llei proposa un nou model d'associacionisme esportiu que persegueix, d'una banda, l'afavorir l'associacionisme esportiu de base, i de l'altra, establir un model de responsabilitat jurídica i econòmica per als clubs que duen a terme activitats de caràcter pro-

fessional. El primer es pretén aconseguir mitjançant la creació de clubs esportius elementals, de constitució simplificada. El segon, mitjançant la conversió dels clubs professionals en societats anònimes esportives, o la creació d'aquestes societats per als equips professionals de la modalitat esportiva que correspongui, nova forma jurídica que, inspirada en el règim general de les societats anònimes, incorpora determinades especificitats per adaptar-se al món de l'esport.

La Llei presta, així mateix, una atenció específica a les federacions esportives espanyoles i a les lligues professionals com a formes associatives de segon grau. Per primera vegada es reconeix en la legislació la naturalesa jurídica de les federacions, alhora que se'ls atribueixen funcions públiques de caràcter administratiu. És en aquesta última dimensió en la qual se sustenten les diferents regles de tutela i control que l'Administració de l'Estat pot exercir sobre les federacions i que la Llei, cautelarment, ha establert amb un absolut i exquisit respecte dels principis d'autoorganització que resulten compatibles amb la vigilància i protecció dels interessos públics en presència.

Les agrupacions de clubs i els ens de promoció esportiva es regulen com a associacions d'àmbit estatal i implantació supraautonòmica. Les primeres amb l'exclusiu objecte de desenvolupar actuacions esportives en les modalitats i activitats no previstes per les federacions esportives espanyoles. Els segons, com a promotors i organitzadors d'activitats físiques i esportives amb finalitats exclusivament lúdiques, formatives o socials.

En correspondència amb la imposició d'una forma especial jurídicocietària en el desenvolupament de l'esport professionalitzat, s'estableix l'obligatorietat de constitució, en el si de les estructures federatives, de lligues integrades exclusivament i imperativament per tots els clubs que participin en competicions oficials de caràcter professional. La Llei no autoritza una ruptura del nucli federatiu, atès que és aquest el genuí catalitzador de les tasques de promoció de l'esport, però reconeix personalitat jurídica i autonomia organitzativa i funcional a les lligues professionals fins al grau i amb la intensitat que aquest mode de pràctica esportiva aconsella. Per això es permet a les lligues l'organització de les seves pròpies competicions en coordinació amb la federació esportiva espanyola respectiva i d'acord amb els criteris que, en garantia exclusiva dels compromisos internacionals, pugui establir, si s'escau, l'Administració de l'Estat.

Corol·lari del reconeixement de la naturalesa privada de les federacions esportives i del seu paper d'organisme col·laborador de l'Administració, és la declaració directa i genèrica d'utilitat pública que la Llei efectua. El segell d'oficialitat que, per habilitació estatal, posseeixen les federacions esportives espanyoles troba aquí la seva manifestació més visible i, alhora, justifica la tutela i el control de l'Estat sobre aquestes.

Un altre aspecte que és necessari esmentar expressament és el que fa referència a l'esport d'alt nivell, i sobretot a les mesures de protecció als esportistes que per les seves especials qualitats i dedicació representen la nació espanyola a les competicions de caràcter internacional. Cap dels països del nostre entorn cultural ha deixat de banda la labor de tutela d'aquest tipus de pràctiques esportives, i han extremat fins i tot les atencions aconsellables als esportistes esmentats. I totes les mesures que la Llei planteja han estat reclamades des d'antany pels agents esportius, i en l'actualitat, pels representants de l'espectre polític espanyol, a través d'una moció aprovada unànimement al Congrés dels Diputats.

La Llei impulsa la necessitat d'establir instruments de lluita i prevenció contra el consum de substàncies prohibides o l'ús de mètodes il·legals destinats a augmentar artificialment el rendiment dels esportistes, i això tant pel perjudici que representa per a la salut de l'esportista com

pel desvirtuament del mateix fenomen esportiu. Mesures de prevenció i control, definició de les substàncies prohibides i mètodes no reglamentaris. La creació d'una «Comissió Antidopatge» i l'obligatorietat de sotmetre's a controls per part dels esportistes federats són aspectes inclosos en el text.

La creixent preocupació social per l'increment de la violència en els espectacles esportius o al voltant d'aquests justifica que la Llei incorpori determinades mesures per lluitar contra el fenomen de la violència en aquest àmbit. Amb això la Llei pretén, d'una banda, adoptar els preceptes del Conveni europeu sobre la violència, elaborat pel Consell d'Europa i ratificat per Espanya el 1987; i, de l'altra, incloure algunes recomanacions i mesures proposades per la Comissió Especial sobre la violència en els espectacles esportius i aprovades pel Senat unànimement. Entre elles destaca la creació d'una Comissió Nacional contra la Violència en aquests espectacles i la tipificació de les infraccions administratives relatives a les mesures de seguretat, així com les sancions corresponents a aquestes infraccions.

La Llei preveu també altres aspectes que, de manera succinta, és necessari enumerar: la definició de les competicions esportives, la regulació dels ensenyaments que avui dia són suport de nombroses situacions professionals, la incorporació a la Llei dels criteris fonamentals del règim disciplinari esportiu, l'obertura de la via de la conciliació extrajudicial en l'esport en concordança amb la nova Llei de l'arbitratge, la creació de l'Assemblea General de l'Esport, incorporant-se igualment el Comitè Olímpic Espanyol com a associació privada l'objecte de la qual consisteix al desenvolupament del moviment olímpic i difusió dels seus ideals, declarant-lo d'utilitat pública als efectes de les finalitats que li són pròpies.

Finalment, és necessari assenyalar també les novetats que suposen les disposicions addicionals. D'una banda, es preveu la possibilitat d'una excepció en la transformació en societats anònimes esportives per als clubs que estant participant ja en competicions esportives professionals, hagin demostrat una bona gestió amb el règim associatiu, i hagin mantingut un patrimoni net positiu durant els quatre últims exercicis. A aquests clubs se'ls imposa, en cas que optin per la seva transformació en societat anònima esportiva, un règim específic i personal de responsabilitat dels directius que garanteixi l'estabilitat econòmica dels clubs. D'altra banda, es modifica la Llei de l'IVA per afavorir l'associacionisme esportiu de base, recollint l'esperit de la directiva europea i equiparant el règim fiscal dels clubs aficionats espanyols als seus homònims comunitaris.

TÍTOL PRIMER

Principis generals

Article 1

1. Aquesta Llei té per objecte l'ordenació de l'esport, d'acord amb les competències que corresponen a l'Administració de l'Estat.

2. La pràctica de l'esport és lliure i voluntària. Com a factor fonamental de la formació i del desenvolupament integral de la personalitat, constitueix una manifestació cultural que ha de ser tutelada i fomentada pels poders públics de l'Estat.

3. L'Estat ha de reconèixer i estimular les accions organitzatives i de promoció desenvolupades per les associacions esportives.

4. L'exercici de les respectives funcions del sector públic estatal i del sector privat en l'esport s'ha d'ajustar als principis de col·laboració responsable entre tots els interessats.

Article 2

L'Administració de l'Estat ha d'exercir les competències atribuïdes per aquesta Llei i ha de coordinar amb les comunitats autònomes i, si s'escau, amb les corporacions locals les que puguin afectar, directament i manifestament, els interessos generals de l'esport en l'àmbit nacional.

Article 3

1. La programació general de l'ensenyament ha d'incloure l'educació física i la pràctica de l'esport.

2. L'educació física s'ha d'impartir, com a matèria obligatòria, en tots els nivells i graus educatius previs al de l'ensenyament de caràcter universitari.

3. Tots els centres docents, públics o privats, han de disposar d'instal·lacions esportives per atendre l'educació física i la pràctica de l'esport, en les condicions que es determinin reglamentàriament.

Amb aquesta finalitat s'han de tenir en compte les necessitats d'accessibilitat i adaptació dels recintes per a persones amb mobilitat reduïda.

4. Les instal·lacions esportives dels centres docents s'han de projectar de forma que s'afavoreixi la seva utilització esportiva polivalent, i poden ser posades a disposició de la comunitat local i de les associacions esportives, amb respecte al desenvolupament normal de les activitats docents.

5. L'Administració de l'Estat ha de coordinar en la forma que reglamentàriament es determini les activitats esportives de les universitats que siguin d'àmbit estatal i la seva promoció, per tal d'assegurar la seva projecció internacional, tenint en compte les competències de les comunitats autònomes i de les mateixes universitats.

Article 4

1. L'Administració de l'Estat i les entitats educatives i esportives han d'atendre molt especialment la promoció de la pràctica de l'esport pels joves, per tal de facilitar les condicions de la seva plena integració en el desenvolupament social i cultural.

2. És competència de l'Administració de l'Estat fomentar la pràctica de l'esport per les persones amb minusvalideses físiques, sensorials, psíquiques i mixtes, per tal de contribuir a la seva plena integració social.

3. Així mateix, l'Administració de l'Estat ha de procurar els mitjans necessaris que possibilitin als esportistes residents als territoris insulars i de Ceuta i Melilla la participació en competicions esportives no professionals d'àmbit estatal en condicions d'igualtat.

Article 5

Durant la prestació del servei militar s'han de fomentar les activitats esportives amb la finalitat de crear hàbits fisicoesportius que facilitin la integració social i cultural.

Article 6

1. L'esport d'alt nivell es considera d'interès per a l'Estat, atès que constitueix un factor essencial en el desenvolupament esportiu, per l'estímul que suposa per al foment de l'esport base, en virtut de les exigències tècniques i científiques de la seva preparació, i per la seva funció representativa d'Espanya en les proves o competicions esportives oficials de caràcter internacional.

2. L'Administració de l'Estat, en col·laboració amb les comunitats autònomes, quan sigui procedent, ha de procurar els mitjans necessaris per a la preparació tècnica i el suport científic i mèdic dels esportistes d'alt nivell, així com la seva incorporació al sistema educatiu i la seva plena integració social i professional.

TÍTOL II

El Consell Superior d'Esports

Article 7

1. L'actuació de l'Administració de l'Estat en l'àmbit de l'esport correspon i ha de ser exercida directament pel Consell Superior d'Esports, llevat dels supòsits de delegació previstos en aquesta Llei.

2. El Consell Superior d'Esports és un organisme autònom de caràcter administratiu adscrit al Ministeri d'Educació i Ciència. Reglamentàriament el Govern pot modificar aquesta adscripció.

3. Són òrgans rectors del Consell Superior d'Esports el president i la Comissió Directiva.

Article 8

Són competències del Consell Superior d'Esports les següents:

a) Autoritzar i revocar de forma motivada la constitució i aprovar els estatuts i reglaments de les federacions esportives espanyoles.

b) Reconèixer, als efectes d'aquesta Llei, l'existència d'una modalitat esportiva.

c) Acordar, amb les federacions esportives espanyoles, els seus objectius, programes esportius, en especial els de l'esport d'alt nivell, pressupostos i estructures orgàniques i funcional d'aquelles, i subscriure a l'efecte els convenis corresponents. Aquests convenis tenen naturalesa juridicoadministrativa.

d) Concedir les subvencions econòmiques que siguin procedents, a les federacions esportives i altres entitats i associacions esportives, i inspeccionar i comprovar l'adequació d'aquestes al compliment dels fins previstos en aquesta Llei.

e) Qualificar les competicions oficials de caràcter professional i àmbit estatal.

f) Promoure i impulsar la recerca científica en matèria esportiva, de conformitat amb els criteris establerts a la Llei de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica.

g) Promoure i impulsar mesures de prevenció, control i repressió de l'ús de substàncies prohibides i mètodes no reglamentaris, destinats a augmentar artificialment la capacitat física dels esportistes o a modificar els resultats de les competicions.

h) Actuar en coordinació amb les comunitats autònomes respecte de l'activitat esportiva general, i cooperar amb aquestes en el desenvolupament de les competències que tenen atribuïdes en els seus respectius estatuts.

i) Autoritzar o denegar, amb la conformitat prèvia del Ministeri d'Affers Exteriors, la celebració en territori espanyol de competicions esportives oficials de caràcter internacional, així com la participació de les seleccions espanyoles a les competicions internacionals.

j) Coordinar amb les comunitats autònomes la programació de l'esport escolar i universitari, quan tingui projecció nacional i internacional.

k) Elaborar i executar, en col·laboració amb les comunitats autònomes i, si s'escau, amb les entitats locals, els plans de construcció i millora d'instal·lacions esportives per al desenvolupament de l'esport d'alta competició, així com actualitzar, en l'àmbit de les seves competències, la normativa tècnica vigent sobre aquest tipus d'instal·lacions.

l) Elaborar propostes per a l'establiment dels ensenyaments mínims de les titulacions de tècnics esportius especialitzats.

Així mateix li correspon col·laborar en l'establiment dels programes i plans d'estudi relatius a les titulacions

esmentades, reconèixer els centres autoritzats per impartir-los, i inspeccionar el desenvolupament dels programes de formació en les comunitats autònomes que no hagin assumit competències en matèria d'educació.

m) Autoritzar les despeses plurianuals de les federacions esportives espanyoles en els supòsits reglamentàriament previstos, determinar la destinació del patrimoni net d'aquelles en cas de dissolució, controlar les subvencions que els hagi atorgat i autoritzar el gravamen i l'alienació dels seus béns immobles, quan aquests hagin estat finançats totalment o parcialment amb fons públics de l'Estat.

n) Actualitzar permanentment el cens d'instal·lacions esportives en col·laboració amb les comunitats autònomes.

o) Autoritzar la inscripció de les societats anònimes esportives en el Registre d'Associacions Esportives, amb independència de la seva inscripció en els registres de les comunitats autònomes corresponents.

p) Autoritzar la inscripció de les federacions esportives espanyoles en les corresponents federacions esportives de caràcter internacional.

q) Col·laborar en matèria de medi ambient i defensa de la natura amb altres organismes públics amb competències en això i amb les federacions, especialment relacionades amb aquells.

r) Qualsevol altra facultat atribuïda legalment o reglamentàriament que contribueixi a la realització dels fins i objectius assenyalats en aquesta Llei.

Article 9

El president del Consell Superior d'Esports, amb rang de secretari d'Estat, és nomenat i separat pel Consell de Ministres. Exerceix la representació i superior direcció del Consell, n'administra el patrimoni, formalitza els contractes propis de la seva activitat i dicta, en nom seu, els actes administratius.

Article 10

1. En el si del Consell Superior d'Esports s'ha de constituir una Comissió Directiva, integrada per representants de l'Administració de l'Estat, comunitats autònomes, entitats locals i federacions esportives espanyoles, la presidència de la qual correspon al mateix president del Consell. Igualment, han de formar part d'aquesta Comissió persones de reconegut prestigi en el món de l'esport designades pel president del Consell Superior d'Esports.

La composició i funcionament de la Comissió Directiva s'ha de determinar reglamentàriament.

2. Són competències específiques de la Comissió Directiva, entre d'altres, les següents:

a) Autoritzar i revocar, de forma motivada, la constitució de les federacions esportives espanyoles.

b) Aprovar definitivament els estatuts i reglaments de les federacions esportives espanyoles, de les lligues professionals i de les agrupacions de clubs, i autoritzar-ne la inscripció en el Registre d'Associacions Esportives corresponents.

c) Designar els membres del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva.

d) Suspendre motivadament i de forma cautelar i provisional el president i altres membres dels òrgans de govern i control de les federacions esportives espanyoles i lligues professionals, i convocar els òrgans col·legiats esmentats en els supòsits a què es refereix l'article 43.b) i c) d'aquesta Llei.

e) Reconèixer l'existència d'una modalitat esportiva als efectes d'aquesta Llei.

f) Qualificar les competicions oficials de caràcter professional i àmbit estatal.

g) Autoritzar la inscripció de les federacions esportives espanyoles en les corresponents federacions esportives de caràcter internacional.

h) Autoritzar la inscripció de les societats anònimes esportives en el Registre d'Associacions Esportives.

Article 11

1. El patrimoni del Consell Superior d'Esports està integrat pels béns i drets la titularitat dels quals li correspongui.

2. El Consell Superior d'Esports exerceix, respecte dels seus béns propis i dels que l'Estat li pugui adscriure, les facultats de gestió, defensa i recuperació que a l'Administració li atorguen les lleis sobre el patrimoni de l'Estat.

3. Per a l'alienació, cessió i permuta dels béns propis del Consell Superior d'Esports cal atènyer-se al que disposa la legislació sobre patrimoni de l'Estat.

4. Els recursos del Consell Superior d'Esports estan constituïts, entre tots, pels següents:

a) Les consignacions econòmiques que anualment s'incloguin en els pressupostos generals de l'Estat.

b) Els procedents de les taxes i preus públics.

c) Les subvencions atorgades per les administracions i altres entitats públiques.

d) Les donacions, herències, llegats i premis que li siguin concedits.

e) Els beneficis econòmics que puguin produir els actes que contribueixin a la realització dels seus fins i objectius assenyalats en aquesta Llei.

f) Els fruits dels seus béns patrimonials.

g) Els préstecs i crèdits que obtingui.

TÍTOL III

Les associacions esportives

CAPÍTOL PRIMER

Disposició general

Article 12

1. Als efectes d'aquesta Llei, les associacions esportives es classifiquen en clubs, agrupacions de clubs d'àmbit estatal, ens de promoció esportiva d'àmbit estatal, lligues professionals i federacions esportives espanyoles.

2. Les lligues són associacions de clubs que s'han de constituir, exclusivament i obligatòriament, quan hi hagi competicions oficials de caràcter professional i àmbit estatal, segons el que estableix l'article 41 d'aquesta Llei.

3. Es poden reconèixer agrupacions de clubs d'àmbit estatal amb l'exclusiu objecte de desenvolupar actuacions esportives en les modalitats i activitats no previstes per les federacions esportives espanyoles. Només es pot reconèixer una agrupació per cada modalitat esportiva no prevista per les federacions esmentades.

Per al desenvolupament de l'activitat esportiva objecte de la seva creació, les agrupacions esmentades han de coordinar la seva gestió amb les federacions esportives d'àmbit autonòmic que tinguin prevista aquesta modalitat esportiva.

El reconeixement d'aquestes agrupacions s'ha de revisar cada tres anys.

4. Les denominacions de societat anònima esportiva, lliga professional i federació esportiva espanyola s'han d'aplicar, a tots els efectes, a les associacions esportives que es regulen en aquesta Llei.

CAPÍTOL II

Els clubs esportius

Article 13

Als efectes d'aquesta Llei es consideren clubs esportius les associacions privades, integrades per persones físiques o jurídiques que tinguin per objecte la promoció d'una o diverses modalitats esportives, la pràctica d'aquestes pels seus associats, així com la participació en activitats i competicions esportives.

Article 14

Els clubs esportius, en funció de les circumstàncies que assenyalen els articles següents, es classifiquen en:

- a) Clubs esportius elementals.
- b) Clubs esportius bàsics.
- c) Societats anònimes esportives.

Article 15

1. Tots els clubs, sigui quina sigui la seva finalitat específica i la forma jurídica que adoptin, s'han d'inscriure en el Registre d'Associacions Esportives corresponent.

2. El reconeixement a efectes esportius d'un club s'ha d'acreditar mitjançant la certificació de la inscripció a què es refereix l'apartat anterior.

3. Per participar en competicions de caràcter oficial, els clubs s'han d'inscriure prèviament a la federació respectiva. Aquesta inscripció s'ha de fer a través de les federacions autonòmiques, quan aquestes estiguin integrades en la federació espanyola corresponent.

4. Per participar en competicions oficials d'àmbit estatal o de caràcter internacional, els clubs esportius han d'adaptar els seus estatuts o regles de funcionament a les condicions establertes als articles 17 i 18 d'aquesta Llei. La seva inscripció s'ha d'efectuar, a més, a la federació espanyola corresponent.

Article 16

1. La constitució d'un club esportiu elemental dóna dret a obtenir un certificat d'identitat esportiva, en les condicions i per als fins que reglamentàriament es determinin.

2. Per a la constitució d'aquests clubs és suficient que els seus promotors o fundadors, sempre persones físiques, subscriuguin un document privat en què aparegui, com a mínim, el següent:

- a) Nom dels promotors o fundadors i del delegat o responsable, amb les seves dades d'identificació.
- b) Voluntat de constituir el club, finalitat i nom d'aquest.
- c) Un domicili als efectes de notificacions i relacions amb tercers.
- d) L'expressa submissió a les normes esportives de l'Estat i, si s'escau, a les que regeixen la modalitat de la federació respectiva.

3. Els clubs esportius als quals es refereix aquest article poden establir les seves normes internes de funcionament d'acord amb principis democràtics i representatius. Si de cas hi manquen, s'han d'aplicar subsidiàriament les de desplegament d'aquesta Llei.

Article 17

1. Per a la constitució d'un club esportiu bàsic, els seus fundadors han d'inscriure en el Registre corresponent previst a l'article 15 l'acta fundacional. L'acta ha de ser atorgada davant de notari almenys per cinc fundadors

i ha de recollir la voluntat d'aquests de constituir un club amb exclusiu objecte esportiu.

2. Així mateix han de presentar els seus estatuts en els quals ha de constar, com a mínim:

- a) Denominació, objecte i domicili del club.
- b) Requisits i procediment d'adquisició i pèrdua de la condició de socis.
- c) Drets i deures dels socis.
- d) Òrgans de govern i de representació i règim d'elecció, que s'ha d'ajustar als principis democràtics.
- e) Règim de responsabilitat dels directius i dels socis, en les condicions que reglamentàriament s'estableixin. En qualsevol cas els directius han de respondre davant dels socis, el club o tercers, per culpa o negligència greu.
- f) Règim disciplinari.
- g) Règim economicofinancer i patrimonial.
- h) Procediment de reforma dels seus estatuts.
- i) Règim de dissolució i destinació dels béns, que en tot cas s'han d'aplicar a fins anàlegs de caràcter esportiu.

Article 18

1. Les entitats públiques o privades, dotades de personalitat jurídica, o grups existents dins d'aquestes, que s'hagin constituït de conformitat amb la legislació corresponent, poden accedir al Registre d'Associacions Esportives, quan duguin a terme activitats esportives de caràcter accessori en relació amb el seu objecte principal.

2. Als efectes previstos a l'apartat anterior, l'entitat o grup corresponent ha d'atorgar escriptura pública davant de notari en la qual, a més de les previsions generals, s'indiqui expressament la voluntat de constituir un club esportiu, incloent el següent:

- a) Estatuts o la part d'aquests que acreditin la seva naturalesa jurídica o referència de les normes legals que autoritzin la seva constitució com a grup.
- b) Identificació del delegat o responsable del club.
- c) Sistema de representació dels esportistes.
- d) Règim del pressupost diferenciat.

Article 19

1. Els clubs, o els seus equips professionals, que participin en competicions esportives oficials de caràcter professional i àmbit estatal han d'adoptar la forma de societat anònima esportiva a què es refereix aquesta Llei. Les societats anònimes esportives esmentades han de quedar subjectes al règim general de les societats anònimes, amb les particularitats que conté aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

2. En la denominació social d'aquestes societats s'ha d'incloure l'abreviatura «SAE».

3. Les societats anònimes esportives tenen com a objecte social la participació en competicions esportives de caràcter professional i, si s'escau, la promoció i el desenvolupament d'activitats esportives, així com altres activitats relacionades amb la pràctica esmentada o derivades d'aquesta.

4. Les societats anònimes esportives només poden participar en competicions oficials professionals d'una sola modalitat esportiva.

Article 20

1. Les societats anònimes esportives s'han d'inscriure, d'acord amb el que assenyalava l'article 15 d'aquesta Llei, en el Registre d'Associacions corresponent i en la federació respectiva. La certificació d'inscripció expedida pel Registre d'Associacions ha d'acompanyar la sol·licitud d'inscripció d'aquestes en el Registre Mercantil.

2. Els fundadors de les societats anònimes esportives no es poden reservar avantatges o remuneracions de cap tipus.

3. L'exercici econòmic de les societats anònimes esportives s'ha de fixar de conformitat amb el calendari establert per la lliga professional corresponent.

Article 21

1. Els criteris per a la fixació del capital mínim de les societats anònimes esportives, que en cap cas pot ser inferior a l'establert a la Llei de societats anònimes, s'han de determinar reglamentàriament.

2. El capital mínim de les societats anònimes esportives s'ha de desemborsar totalment i mitjançant aportacions dineràries.

3. Les accions han de ser nominatives, de la mateixa classe i igual valor. Reglamentàriament s'ha de fixar el seu valor nominal màxim.

Article 22

1. Només poden ser accionistes de les societats anònimes esportives les persones físiques de nacionalitat espanyola, les persones jurídiques públiques, les caixes d'estalvis i entitats espanyoles de naturalesa i fins anàlegs, i les persones jurídiques privades de nacionalitat espanyola, o societats en el capital de les quals la participació estrangera no sobrepassi el vint-i-cinc per cent, i els membres de les quals, per raó de les normes per les quals es regeixen, estiguin totalment identificats.

2. Cap persona física o jurídica de les assenyalades a l'apartat anterior pot posseir accions en proporció superior a l'u per cent del capital, de forma simultània, en dues o més societats anònimes esportives que participin en la mateixa competició.

Per calcular el límit previst al paràgraf anterior s'han de computar les accions posseïdes directament pel titular i les que ho siguin per una altra o altres persones o entitats que constitueixin amb aquell una unitat de decisió.

3. Les persones físiques subjectes a una relació de dependència amb una societat anònima esportiva, ja sigui en virtut d'un vincle laboral, professional o de qualsevol altra índole, no poden posseir accions d'una altra societat que participi en la mateixa competició que excedeixin la proporció prevista a l'apartat anterior.

4. La superació dels límits previstos a l'apartat precedent comporta l'obligació d'alienar, en el termini de tres mesos després de produïda la situació anòmala, la quantitat necessària d'accions, per tal de respectar els límits esmentats.

En el supòsit previst a l'apartat segon, fins al moment de l'alienació, només es pot exercir el dret de vot a l'entitat per la qual lliurement hagi optat el titular. L'opció esmentada s'ha de comunicar necessàriament i prèviament als clubs i a la lliga professional corresponent.

5. Les juntes generals d'accionistes de les societats anònimes esportives no han de reconèixer l'exercici dels drets polítics als qui adquireixin accions d'aquesta, incomplint el que preveu aquest article.

6. Els estatuts de les societats anònimes esportives no poden contenir cap altra limitació a la lliure transmissibilitat de les accions.

Article 23

Tots els actes o negocis jurídics dels accionistes d'una societat anònima esportiva que suposin disposició «inter vivos» de les accions d'aquesta han de ser posats per la societat en coneixement de la lliga professional corresponent.

Reglamentàriament s'ha de determinar la forma i el contingut de la notificació anterior.

Article 24

1. La societat ha d'estar administrada per un Consell d'Administració compost per un mínim de set membres.

2. No poden ser administradors els qui tinguin antecedents penals per delictes dolosos, els qui hagin estat sancionats mitjançant resolució ferma en via administrativa per alguna de les infraccions molt greus a què es refereix l'article 76 d'aquesta Llei, ni els qui hagin estat declarats en fallida o en concurs de creditors i no hagin estat rehabilitats.

Tampoc poden ser administradors els funcionaris al servei de l'Administració les funcions dels quals es relacionin amb activitats de les societats anònimes esportives, ni els qui siguin o hagin estat durant els dos últims anys administradors en una altra societat anònima esportiva que participi en la mateixa competició.

3. Abans de prendre possessió, els administradors estan obligats a constituir fiança de la classe i en la forma i quantia que reglamentàriament es determini, per garantir el compliment de les seves obligacions.

4. El Consell d'Administració no pot realitzar actes o negocis jurídics de disposició o gravamen sobre els béns immobles de la societat quan aquests actes o negocis suposin més d'un deu per cent d'immobilitzat material, sense autorització específica per a cadascun d'aquells de la Junta General d'Accionistes, presa per acord de la majoria del capital social. Queda intacta la responsabilitat de la societat davant de tercers en els termes establerts a la Llei de societats anònimes.

5. També necessiten els administradors autorització de la Junta General per realitzar actes que excedeixin les previsions del pressupost de despeses en matèria de plantilla esportiva.

6. Amb independència del règim general de responsabilitat dels administradors, aquests han de respondre dels danys que causin a la societat, als accionistes i a tercers, per incompliment dels acords econòmics de la lliga professional corresponent.

7. L'acció de responsabilitat contra els administradors pot ser exercida, així mateix, per la lliga professional i la federació espanyola corresponent.

8. L'augment o la disminució del capital, la transformació, la fusió, l'escissió o la dissolució de la societat i, en general, qualsevol modificació dels estatuts socials han de ser comunicats pels administradors a la lliga professional corresponent, així com el nomenament o separació dels mateixos administradors.

9. En el termini de quaranta dies, a partir de la data en què s'hagi rebut la comunicació establerta en el paràgraf anterior, la lliga professional pot exercir l'acció d'impugnació dels acords pels motius i segons les normes establertes a la Llei de societats anònimes.

Article 25

1. En el cas d'alienació a títol oneros d'instal·lacions esportives que siguin propietat d'una societat anònima esportiva, corresponen els drets de tempteig i de retracte, amb caràcter preferent, a l'ajuntament del lloc on es trobin les instal·lacions o, en el cas que aquest no l'exerceixi, a la comunitat autònoma respectiva i, subsidiàriament, al Consell Superior d'Esports.

2. Als efectes assenyalats a l'apartat precedent, els administradors han de comunicar al Consell Superior d'Esports, de forma fefaent, la decisió d'alienar, el preu ofert o la contraprestació, el nom i domicili de l'adquirent i les altres condicions de la transacció. Els efectes d'aquesta notificació caduquen al cap dels cent vuitanta dies naturals següents a aquesta.

3. El Consell Superior d'Esports, en el termini de quaranta-cinc dies naturals, a comptar de la notificació, i amb l'informe previ de la lliga professional, ha de traslla-

dar a l'ajuntament i a la comunitat autònoma corresponent la comunicació indicada. Tant l'ajuntament com la comunitat autònoma poden fer ús del dret de tempteig dins els quaranta-cinc dies naturals següents, notificant-ho al Consell Superior d'Esports i posant a disposició de la societat el preu.

Si les dues entitats exerceixen el dret de tempteig, té preferència l'ajuntament.

L'informe de la lliga professional s'ha d'emetre en el termini de vint dies naturals, a comptar de la sol·licitud del Consell Superior d'Esports.

4. En cas que ni l'ajuntament ni la comunitat autònoma exerceixin el dret de tempteig, ho pot fer el Consell Superior d'Esports dins el termini de vint dies més. Si aquest tampoc l'exerceix, es pot dur a terme l'alienació.

5. Així mateix, l'ajuntament, la comunitat autònoma o el Consell Superior d'Esports poden exercir el dret de retracte, de conformitat amb les normes del Codi civil, quan no se li hagi fet la notificació o s'hagi omès en aquesta qualsevol dels requisits exigits, resulti inferior el preu o contraprestació, o menys oneroses les condicions essencials restants d'aquesta, o si la transmissió es realitza a una persona diferent de la consignada a la notificació per al tempteig.

6. El dret de retracte caduca al cap de trenta dies naturals, comptats des del següent a la notificació fefaent, que, en tot cas, l'adquirent ha de fer al Consell Superior d'Esports, sobre les condicions essencials en què es va efectuar la transmissió, mitjançant lliurament de còpia de l'escriptura o document en què va ser formalitzada. El Consell Superior d'Esports ho ha de comunicar a l'ajuntament i a la comunitat autònoma respectiva, perquè, durant els trenta dies següents, puguin exercir el dret de retracte; té preferència l'ajuntament si les dues institucions l'exerceixen. Si no ho fan, el Consell Superior d'Esports pot fer ús d'aquest dret durant trenta dies naturals més.

Article 26

1. Els pressupostos i la comptabilitat de les societats anònimes esportives s'han d'elaborar de conformitat amb la Llei de societats anònimes i el Codi de comerç, i d'acord amb les normes que reglamentàriament es determinin.

2. Les societats anònimes esportives, per acord ordinari de la Junta General, han d'aprovar anualment el seu pressupost. El projecte de pressupost s'ha de presentar a la Junta General acompanyat d'un informe que ha d'emetre la lliga professional en el termini que reglamentàriament es determini.

3. Si les societats anònimes esportives tenen diverses seccions esportives, han de portar una comptabilitat especial i separada per a cada una d'aquestes, amb independència de la seva consolidació en un balanç general.

4. A més del que estableix la legislació de societats anònimes, la lliga professional, el Consell Superior d'Esports i, si s'escau, la comunitat autònoma corresponent poden determinar les societats anònimes esportives, que s'han de sotmetre a una auditoria complementària realitzada per auditors designats per les entitats esmentades.

Article 27

1. Les societats anònimes esportives no poden repartir dividendes fins que no estigui constituïda una única reserva legal, igual, almenys, a la meitat de la mitjana de les despeses realitzades en els tres últims exercicis. Durant els tres primers exercicis la mitjana esmentada s'ha de calcular sobre l'import del pressupost inicial o sobre la mitjana de les despeses realitzades en els exercicis que hagin completat.

2. Els préstecs dels accionistes i administradors que es realitzin a favor de les societats anònimes esportives no poden ser exigits, si la societat no ha obtingut benefi-

cis en l'últim exercici anterior al seu venciment. En aquest cas, queden renovats fins al tancament de l'exercici i només han de ser tornats si s'obtenen beneficis.

Article 28

Tenen la consideració de despeses fiscalment deduïbles en l'impost sobre societats, a més de les establertes amb caràcter general a la legislació tributària, les que les societats anònimes esportives acreditin haver realitzat, per a la promoció i el desenvolupament d'activitats esportives no professionals, en clubs esportius amb els quals hagin establert un vincle contractual oneros, necessari per a la realització de l'objecte i finalitat de la societat esmentada.

Article 29

1. Les societats anònimes esportives i la resta dels clubs esportius, per tal de formar la selecció nacional, han de posar a disposició de la federació espanyola que correspongui els membres de la seva plantilla esportiva, en les condicions que es determini.

2. Cap societat anònima esportiva pot mantenir més d'un equip a la mateixa categoria d'una competició esportiva.

CAPÍTOL III

Federacions esportives espanyoles

Article 30

1. Les federacions esportives espanyoles són entitats privades, amb personalitat jurídica pròpia, l'àmbit d'actuació de les quals s'estén al conjunt del territori de l'Estat, en el desenvolupament de les competències que li són pròpies, integrades per federacions esportives d'àmbit autonòmic, clubs esportius, esportistes, tècnics, jutges i àrbitres, lligues professionals, si n'hi ha, i altres col·lectius interessats que promouen, practiquen o contribueixen al desenvolupament de l'esport.

2. Les federacions esportives espanyoles, a més de les seves pròpies atribucions, exerceixen, per delegació, funcions públiques de caràcter administratiu, actuant en aquest cas com a agents col·laboradors de l'Administració pública.

Article 31

1. Les federacions esportives espanyoles han de regular la seva estructura interna i funcionament a través dels seus estatuts, d'acord amb principis democràtics i representatius.

2. Són òrgans de govern i representació de les federacions esportives espanyoles, amb caràcter necessari, l'Assemblea General i el president.

3. La consideració d'electors i elegibles per als òrgans esmentats es reconeix a:

Els esportistes que tinguin llicència en vigor, homologada per la federació esportiva espanyola en el moment de les eleccions i l'hagin tingut durant l'any anterior, sempre que hagin participat en competicions o activitats de la modalitat esportiva respectiva, de caràcter oficial i àmbit estatal, en les condicions que reglamentàriament es determinin, llevat de les modalitats on no hi hagi competició o activitat del caràcter esmentat.

Els clubs esportius inscrits en la federació respectiva, en les mateixes circumstàncies que les assenyalades al paràgraf anterior.

Els tècnics, jutges i àrbitres, i altres col·lectius interessats, així mateix en circumstàncies similars a les assenyalades en el precitat paràgraf anterior.

4. Per al càrrec de president de les federacions esportives espanyoles han de ser també electors i elegibles els presidents de les federacions esportives d'àmbit autonòmic que formin part de la corresponent Assemblea General, d'acord amb el que estableix l'article 32.2 d'aquesta Llei.

5. Els processos electorals per a l'elecció dels òrgans esmentats es poden efectuar, quan correspongui, a través de les estructures federatives autonòmiques.

6. Els estatuts, la composició, funcions i durada del mandat dels òrgans de govern i representació, així com l'organització complementària de les federacions esportives espanyoles, s'han d'adaptar als criteris establerts a les disposicions de desenvolupament d'aquesta Llei.

7. Els estatuts de les federacions esportives espanyoles, així com les seves modificacions, s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article 32

1. Per a la participació dels seus membres en activitats o competicions esportives oficials d'àmbit estatal o internacional, les federacions esportives d'àmbit autonòmic s'han d'integrar en les federacions esportives espanyoles corresponents.

2. Els estatuts de les federacions esportives espanyoles han d'incloure els sistemes d'integració i representativitat de les federacions esportives d'àmbit autonòmic, segons el que estableixen les disposicions de desenvolupament d'aquesta Llei. A aquests efectes, els presidents de les federacions d'àmbit autonòmic han de formar part de les assemblees generals de les federacions esportives espanyoles, i han d'exercir la representació d'aquelles.

3. Les federacions esportives d'àmbit autonòmic integrades en les federacions espanyoles corresponents han d'exercir la representació d'aquestes en la comunitat autònoma respectiva, i no poden existir en aquesta delegacions territorials de les federacions esportives espanyoles, quan s'hagi realitzat la precitada integració.

4. Per a la participació en competicions esportives oficials d'àmbit estatal és necessari posseir una llicència esportiva expedida per la federació espanyola corresponent, segons les condicions i els requisits que s'han d'establir reglamentàriament. Les llicències expedides per les federacions d'àmbit autonòmic habiliten per a la participació esmentada quan aquestes es trobin integrades en les federacions esportives espanyoles, s'expedeixin dins les condicions mínimes de caràcter econòmic que fixin aquestes i els comuniquin la seva expedició.

5. L'organització territorial de les federacions esportives espanyoles s'ha d'ajustar a la de l'Estat en comunitats autònomes.

Article 33

1. Les federacions esportives espanyoles, sota la coordinació i tutela del Consell Superior d'Esports, han d'exercir les funcions següents:

a) Qualificar i organitzar, si s'escau, les activitats i competicions esportives oficials d'àmbit estatal.

b) Actuar en coordinació amb les federacions d'àmbit autonòmic per a la promoció general de la seva modalitat esportiva en tot el territori nacional.

c) Dissenyar, elaborar i executar, en col·laboració, si s'escau, amb les federacions d'àmbit autonòmic, els plans de preparació dels esportistes d'alt nivell en la seva modalitat esportiva respectiva.

d) Col·laborar amb l'Administració de l'Estat i la de les comunitats autònomes en la formació de tècnics esportius, i en la prevenció, control i repressió de l'ús de substàncies i grups farmacològics prohibits i mètodes no reglamentaris en l'esport.

e) Organitzar o tutelar les competicions oficials de caràcter internacional que se celebrin en el territori de l'Estat.

f) Exercir la potestat disciplinària en els termes establerts en aquesta Llei i les seves disposicions de desenvolupament.

g) Exercir el control de les subvencions que assignin a les associacions i entitats esportives en la forma que reglamentàriament es determini.

2. Les federacions esportives espanyoles han d'exercir la representació d'Espanya en les activitats i competicions esportives de caràcter internacional. A aquests efectes és competència de cada federació l'elecció dels esportistes que han d'integrar les seleccions nacionals.

Article 34

1. Només pot existir una federació espanyola per cada modalitat esportiva, llevat de les poliesportives per a persones amb minusvalidesa a què es refereix l'article 40 d'aquesta Llei.

2. Totes les federacions esportives espanyoles han d'estar inscrites en el Registre d'Associacions Esportives. La inscripció ha de ser autoritzada per la Comissió Directiva del Consell Superior d'Esports i ha de tenir caràcter provisional durant el termini de dos anys.

3. Les federacions esportives espanyoles s'han d'inscriure, amb autorització del Consell Superior d'Esports, en les corresponents federacions esportives de caràcter internacional.

4. L'autorització o denegació d'inscripció d'una federació esportiva espanyola s'ha de produir en funció de criteris d'interès esportiu, nacional i internacional, i de la implantació real de la modalitat esportiva.

5. La revocació del reconeixement de les federacions esportives espanyoles s'ha de produir per la desaparició dels motius que van donar lloc a aquest.

Article 35

1. El patrimoni de les federacions esportives espanyoles està integrat pels béns la titularitat dels quals els corresponguin.

2. Són recursos de les federacions esportives espanyoles, entre d'altres, els següents:

a) Les subvencions que les entitats públiques els puguin concedir.

b) Les donacions, herències, llegats i premis que els siguin atorgats.

c) Els beneficis que produeixin les activitats i competicions esportives que organitzin, així com els derivats dels contractes que realitzin.

d) Els fruits del seu patrimoni.

e) Els préstecs o crèdits que obtinguin.

f) Qualsevol altres que els puguin ser atribuïts per disposició legal o en virtut de conveni.

Article 36

1. Les federacions esportives espanyoles no poden aprovar pressupostos deficitaris. Excepcionalment el Consell Superior d'Esports pot autoritzar el caràcter deficitari d'aquests pressupostos.

2. Les federacions esportives espanyoles tenen el seu propi règim d'administració i gestió de pressupost i patrimoni, i els són aplicables, en tot cas, les regles següents:

a) Poden promoure i organitzar activitats i competicions esportives dirigides al públic, i han d'aplicar els beneficis econòmics, si n'hi ha, al desenvolupament del seu objecte social.

b) Poden gravar i alienar els seus béns immobles, prendre diners a préstec i emetre títols representatius de deute o de part alíquota patrimonial, sempre que els negocis jurídics esmentats no comprometin de manera irreversible el patrimoni de l'entitat o el seu objecte social.

Quan es tracti de béns immobles que hagin estat finançats, en tot o en part, amb fons públics de l'Estat, és preceptiva l'autorització del Consell Superior d'Esports per al seu gravamen o alienació.

c) Poden exercir, complementàriament, activitats de caràcter industrial, comercial, professional o de serveis i destinar els seus béns i recursos als mateixos objectius esportius, però en cap cas poden repartir beneficis entre els seus membres.

d) No poden comprometre despeses de caràcter plurianual sense autorització del Consell Superior d'Esports, quan la naturalesa de la despesa, o el percentatge d'aquesta en relació amb el seu pressupost, vulneri els criteris establerts reglamentàriament.

e) S'han de sotmetre anualment a auditories financeres, i si s'escau de gestió, així com a informes de revisió limitada, sobre la totalitat de les despeses. Aquestes actuacions poden ser encarregades i sufragades pel Consell Superior d'Esports.

Article 37

En cas de dissolució d'una federació esportiva espanyola, el seu patrimoni net, si n'hi ha, s'ha d'aplicar a la realització d'activitats anàlogues; el Consell Superior d'Esports ha de determinar la seva destinació concreta.

Article 38

1. Es crea una Junta de Garanties Electorals, adscrita orgànicament al Consell Superior d'Esports, que ha de vetllar, de forma immediata i en última instància administrativa, per l'ajust a dret dels processos electorals en els òrgans de govern de les federacions esportives espanyoles.

2. La composició d'aquesta Junta, les seves competències, constitució i règim de funcionament s'han de determinar per via reglamentària.

Article 39

Les federacions esportives espanyoles han d'obtenir autorització del Consell Superior d'Esports, per sol·licitar, comprometre o organitzar activitats i competicions esportives oficials de caràcter internacional.

Article 40

Correspon al Govern establir les condicions per a la creació de federacions esportives d'àmbit estatal, en les quals es puguin integrar els esportistes amb minusvalideses físiques, psíquiques, sensorials i mixtes.

CAPÍTOL IV

Lligues professionals

Article 41

1. En les federacions esportives espanyoles on hi hagi competició oficial de caràcter professional i àmbit estatal s'han de constituir lligues, integrades exclusivament i obligatòriament per tots els clubs que participin en la competició esmentada.

2. Les lligues professionals tenen personalitat jurídica i gaudeixen d'autonomia per a la seva organització interna i funcionament respecte de la federació esportiva espanyola corresponent de la qual formen part.

3. Els estatuts i reglaments de les lligues professionals els aprova el Consell Superior d'Esports, amb l'informe previ de la federació esportiva espanyola corresponent, i han d'incloure, a més dels requisits generals assenyalats reglamentàriament, un règim disciplinari específic.

4. Són competències de les lligues professionals, a més de les que els pugui delegar la federació esportiva espanyola corresponent, les següents:

a) Organitzar les seves pròpies competicions, en coordinació amb la respectiva federació esportiva espanyola i d'acord amb els criteris que, en garantia exclusiva dels compromisos nacionals o internacionals, pugui establir el Consell Superior d'Esports.

b) Desenvolupar, respecte dels seus associats, les funcions de tutela, control i supervisió establertes en aquesta Llei.

c) Exercir la potestat disciplinària en els termes previstos en aquesta Llei i les seves disposicions de desenvolupament.

CAPÍTOL V

Ens de promoció esportiva

Article 42

1. Són ens de promoció esportiva d'àmbit estatal les associacions de clubs o entitats que tinguin per finalitat exclusiva la promoció i organització d'activitats físiques esportives, amb finalitats lúdiques, formatives o socials.

2. Per procedir al seu reconeixement es requereix que tinguin presència organitzada en un mínim de sis comunitats autònomes, almenys en un nombre no inferior a cent associacions o entitats esportives, inscrites en els corresponents registres d'aquestes comunitats, amb un mínim de vint mil associats, que no tinguin finalitat de lucre i que es regulin per estatuts d'acord amb les normes esportives de cada comunitat, que prevegin mínimament un funcionament intern democràtic, la lliure adhesió i l'autonomia respecte de qualsevol organització política, sindical, econòmica o religiosa.

3. Els requisits necessaris per al reconeixement esmentat han de ser revisats cada quatre anys per la Comissió Directiva del Consell Superior d'Esports.

4. La participació en competicions o activitats esportives d'àmbit estatal organitzades pels ens de promoció esportiva és incompatible amb la participació de les competicions o activitats oficials d'àmbit estatal organitzades o tutelades per les federacions esportives espanyoles, a la mateixa modalitat esportiva.

5. Els ens de promoció esportiva poden ser reconeguts d'utilitat pública pel Consell de Ministres, a proposta del Ministeri d'Educació i Ciència, amb la tramitació i els requisits establerts per a les altres entitats esportives.

CAPÍTOL VI

Disposicions comunes

Article 43

Amb la finalitat de garantir el compliment efectiu de les funcions encomanades a les federacions esportives espanyoles i a les lligues professionals, el Consell Superior d'Esports pot dur a terme les actuacions següents, que, en cap cas, tenen caràcter de sanció.

a) Inspeccionar els llibres i documents oficials i reglamentaris.

b) Convocar els òrgans col·legiats de govern i control, per al debat i la resolució, si és procedent, d'assumptes o qüestions determinades, quan aquells no hagin estat

convocats per qui té l'obligació estatutària o legal de fer-ho en temps reglamentari.

c) Suspendre motivadament, de forma cautelar i provisional, el president o els altres membres dels òrgans directius, quan s'incoï contra aquests un expedient disciplinari, com a conseqüència de presumptes infraccions o irregularitats molt greus i susceptibles de sanció, tipificades com a tals a l'article 76 d'aquesta Llei.

Article 44

1. Les federacions esportives espanyoles i les territorials d'àmbit autonòmic que hi estan integrades són entitats d'utilitat pública.

2. Els clubs esportius que participin en competicions oficials d'àmbit estatal poden ser reconeguts d'utilitat pública per acord del Consell de Ministres, amb l'informe previ de la comunitat autònoma corresponent, en les condicions que reglamentàriament es determinin.

Article 45

1. La declaració o reconeixement d'utilitat pública, a més dels beneficis que l'ordenament jurídic general atorga, comporta:

a) L'ús de la qualificació d'«utilitat pública» a continuació del nom de l'entitat respectiva.

b) La prioritat en l'obtenció de recursos en els plans i programes de promoció esportiva de l'Administració estatal i de les administracions locals, així com dels ens o les institucions públiques dependents d'aquestes.

c) L'accés preferent al crèdit oficial de l'Estat.

2. En l'impost sobre societats, tenen la consideració de despeses fiscalment deduïbles les quantitats donades per les persones jurídiques a les associacions esportives qualificades d'utilitat pública, en els termes, límits i condicions establerts a la lletra m) de l'article 13, de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

TÍTOL IV

De les competicions

Article 46

1. Als efectes d'aquesta Llei, les competicions esportives es classifiquen de la manera següent:

a) Per la seva naturalesa, en competicions oficials o no oficials, de caràcter professional o no professional.

b) Pel seu àmbit, en competicions internacionals, estatals i d'àmbit territorial inferior.

2. Són competicions oficials d'àmbit estatal les que així es qualifiquin per la corresponent federació esportiva espanyola, llevat de les de caràcter professional, la qualificació de les quals correspon al Consell Superior d'Esports.

Els criteris per a la qualificació de les competicions oficials d'àmbit estatal poden ser establerts en les disposicions de desenvolupament d'aquesta Llei o, d'acord amb aquestes, en els estatuts federatius corresponents.

Són criteris per a la qualificació de competicions de caràcter professional, entre d'altres, l'existència de vincles laborals entre clubs i esportistes i la importància i dimensió econòmica de la competició.

La denominació de competició oficial d'àmbit estatal queda reservada, a tots els efectes, per a les regulades en aquest títol.

3. Les competicions oficials d'àmbit estatal poden ser organitzades per persones físiques o jurídiques, privades o públiques, clubs esportius, lligues professionals i federacions esportives.

4. Les modificacions proposades per la federació espanyola corresponent que afectin les competicions oficials de caràcter professional requereixen l'informe previ i favorable de la lliga professional corresponent.

Article 47

1. És obligació dels esportistes federats assistir a les convocatòries de les seleccions esportives nacionals per a la participació en competicions de caràcter internacional, o per a la preparació d'aquestes.

2. Quan els esportistes als quals es refereix el paràgraf anterior siguin subjectes d'una relació laboral, comuna o especial, el seu empresari ha de conservar aquest caràcter durant el temps requerit per a la participació en competicions internacionals o la preparació d'aquestes, si bé s'ha de suspendre l'exercici de les facultats de direcció i control de l'activitat laboral i les obligacions o responsabilitats relacionades amb la facultat esmentada, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

TÍTOL V

El Comitè Olímpic Espanyol

Article 48

1. El Comitè Olímpic Espanyol és una associació sense finalitat de lucre, dotada de personalitat jurídica, l'objecte de la qual consisteix en el desenvolupament del moviment olímpic i la difusió dels ideals olímpics. Per consideració a aquest objecte el Comitè Olímpic Espanyol és declarat d'utilitat pública.

2. El Comitè Olímpic Espanyol es regeix pels seus propis estatuts i reglaments, en el marc d'aquesta Llei i de l'ordenament jurídic espanyol, i d'acord amb els principis i les normes del Comitè Olímpic Internacional.

3. El Comitè Olímpic Espanyol organitza la inscripció i participació dels esportistes espanyols en els Jocs Olímpics, col·labora en la seva preparació i estimula la pràctica de les activitats representades en els Jocs esmentats.

4. Les federacions esportives espanyoles de modalitats olímpiques han de formar part del Comitè Olímpic Espanyol.

5. Per a l'exercici de les seves funcions correspon al Comitè Olímpic Espanyol la representació exclusiva d'Espanya davant el Comitè Olímpic Internacional.

6. Mantenir el registre dels esportistes olímpics espanyols.

Article 49

1. L'explotació o utilització, comercial o no comercial, de l'emblema dels cinc anells entrelaçats, les denominacions «Jocs Olímpics», «Olimpiades» i «Comitè Olímpic», i de qualsevol altre signe o identificació que per similitud es presti a confusió amb aquests, queda reservada en exclusiva al Comitè Olímpic Espanyol.

2. Cap persona jurídica, pública o privada, pot utilitzar els emblemes i les denominacions esmentats sense autorització expressa del Comitè Olímpic Espanyol.

TÍTOL VI

L'esport d'alt nivell

Article 50

Als efectes d'aquesta Llei, es considera esport d'alt nivell la pràctica esportiva en la qual concorrin les característiques assenyalades a l'article 6.1 d'aquesta Llei i

que permeti una confrontació esportiva amb la garantia d'un màxim rendiment i competitivitat en l'àmbit internacional.

Article 51

El Consell Superior d'Esports exerceix la tutela i el control de l'esport d'alt nivell, i acorda amb les federacions esportives espanyoles, i, si s'escau, amb les comunitats autònomes, els programes i plans de preparació que han de ser executats per aquelles.

Article 52

Es consideren esportistes d'alt nivell els qui apareguin en les relacions elaborades anualment pel Consell Superior d'Esports, en col·laboració amb les federacions esportives espanyoles, i, si s'escau, amb les comunitats autònomes, i d'acord amb els criteris selectius de caràcter objectiu que es determinin, tenint en compte, entre d'altres, les circumstàncies següents:

- a) Classificacions obtingudes en competicions o proves esportives internacionals.
- b) Situació de l'esportista en llistes oficials de classificació esportiva, aprovades per les federacions internacionals corresponents.
- c) Condicions especials de naturalesa tecnicoesportiva, verificades pels organismes esportius.

Article 53

1. L'Administració de l'Estat, en coordinació, si s'escau, amb les comunitats autònomes, ha d'adoptar les mesures necessàries per facilitar la preparació tècnica, la incorporació al sistema educatiu, i la plena integració social i professional dels esportistes d'alt nivell, durant la seva carrera esportiva i al final d'aquesta.

2. Als fins previstos a l'apartat anterior, i en funció de les circumstàncies personals i tecnicoesportives de l'esportista, es poden adoptar les mesures següents:

- a) Reserva d'una quota addicional de places als instituts nacionals d'educació física i, si s'escau, en els centres universitaris, per als qui compleixin els requisits acadèmics necessaris.
- b) Exempció de requisits acadèmics, generals o específics, exigits per a l'accés a les titulacions a què es refereix l'article 55 d'aquesta Llei, en les condicions que fixi el Govern.
- c) Impuls de la signatura de convenis amb empreses públiques i privades per a l'exercici professional de l'esportista.
- d) Articulació de fórmules per compatibilitzar els estudis o l'activitat laboral de l'esportista amb la seva preparació o activitat esportiva.
- e) Inclusió a la Seguretat Social.

3. Amb vista al compliment del servei militar, l'esportista d'alt nivell ha de gaudir, en les condicions que es determinin reglamentàriament, dels següents beneficis.

- a) Pròrroga d'incorporació al servei en files.
- b) Elecció del lloc de compliment del servei esmentat, si hi ha guarnició d'algun dels exèrcits per facilitar la seva preparació d'acord amb l'especialitat esportiva.
- c) Opció de la crida d'incorporació a files.
- d) A l'esportista d'alt nivell se li ha de facilitar la preparació i l'entrenament necessaris per al manteniment de la seva forma física i tècnica, i se li ha de permetre la participació en totes les competicions oficials a què estigui cridat a assistir.

4. El que preveu el paràgraf anterior és també aplicable als qui hagin de complir la prestació social substitutòria del servei militar.

5. Totes les administracions públiques han de considerar la qualificació d'«esportista d'alt nivell» com a mèrit avaluable, tant en les proves de selecció a places relacionades amb l'activitat esportiva corresponent, com en els concursos per a la provisió de llocs de treball relacionats amb aquella activitat, sempre que en els dos casos estigui prevista la valoració de mèrits específics.

TÍTOL VII

Recerca i ensenyaments esportius

Article 54

L'Administració de l'Estat, a través de la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia i del Consell Superior d'Esports, i en col·laboració, si s'escau, amb les comunitats autònomes, ha de promoure, impulsar i coordinar la recerca i el desenvolupament tecnològic en l'esport, en les seves diferents aplicacions.

Article 55

1. El Govern, a proposta del ministre d'Educació i Ciència, ha de regular els ensenyaments dels tècnics esportius, segons les exigències marcades pels diferents nivells educatius, així com les condicions d'accés, programes, directrius i plans d'estudi que s'estableixin.

2. La formació dels tècnics esportius es pot dur a terme en centres reconeguts per l'Estat o, si s'escau, per les comunitats autònomes amb competències en matèria d'educació, així com pels centres docents del sistema d'ensenyament militar en virtut dels convenis establerts entre els ministeris d'Educació i Ciència i Defensa.

3. Les condicions per a l'expedició de títols de tècnics esportius han de ser establertes pel Ministeri d'Educació i Ciència.

4. Els ensenyaments a què es refereix aquest article tenen valor i eficàcia en tot el territori nacional.

Les federacions esportives espanyoles que imposin condicions de titulació per al desenvolupament d'activitats de caràcter tècnic, en clubs que participin en competicions oficials, han d'acceptar les titulacions expedides pels centres legalment reconeguts.

TÍTOL VIII

Control de les substàncies i els mètodes prohibits en l'esport i seguretat en la pràctica esportiva

Article 56

1. El Consell Superior d'Esports, de conformitat amb el que disposen els convenis internacionals subscrits per Espanya, i tenint en compte altres instruments d'aquest mateix àmbit, ha d'elaborar, als efectes d'aquesta Llei, llistes de substàncies i grups farmacològics prohibits, i ha de determinar els mètodes no reglamentaris, destinats a augmentar artificialment les capacitats físiques dels esportistes o a modificar els resultats de les competicions.

2. El Consell Superior d'Esports, en col·laboració amb les comunitats autònomes, federacions esportives espanyoles i lligues professionals ha de promoure i impulsar les mesures de prevenció, control i repressió de les pràctiques i mètodes prohibits a què es refereix l'apartat anterior.

Article 57

1. Sota la dependència del Consell Superior d'Esports es crea la Comissió Nacional «Antidopatge», inte-

grada per representants de l'Administració de l'Estat, de les comunitats autònomes, de les federacions esportives espanyoles o lligues professionals i per persones de reconegut prestigi en els àmbits tècnic, esportiu i jurídic, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

2. Són funcions de la Comissió, entre d'altres, les següents:

a) Divulgar informació relativa a l'ús de substàncies i grups farmacològics prohibits, mètodes no reglamentaris i les seves modalitats de control, realitzar informes i estudis sobre les seves causes i efectes i promoure i impulsar accions de prevenció.

b) Determinar la llista de competicions esportives oficials d'àmbit estatal en les quals és obligatori el control.

c) Elaborar els protocols i les regles per a la realització dels controls esmentats, en competició o fora d'aquesta.

d) Participar en l'elaboració del reglament sancionador, instar a les federacions esportives l'obertura dels expedients disciplinaris i, si s'escau, recórrer davant el Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva les decisions d'aquelles.

Article 58

1. Tots els esportistes amb llicència per participar en competicions oficials d'àmbit estatal tenen l'obligació de sotmetre's als controls previstos a l'article anterior, durant les competicions o fora d'elles, a requeriment del Consell Superior d'Esports, de les federacions esportives espanyoles, de les lligues professionals o de la Comissió Nacional Antidopatge.

2. Les federacions esportives espanyoles han de procurar els mitjans per a la realització dels controls esmentats.

3. A les competicions d'àmbit estatal les anàlisis destinades a la detecció o comprovació de pràctiques prohibides s'han de realitzar en laboratoris estatals o homologats per l'Estat.

Article 59

1. L'assistència sanitària derivada de la pràctica esportiva general del ciutadà constitueix una prestació ordinària del règim d'assegurament sanitari del sector públic que li correspongui, i així mateix de les assegurances generals d'assistència sanitària prestades per entitats privades.

2. Amb independència d'altres asseguraments especials que es puguin establir, tots els esportistes federats que participin en competicions oficials d'àmbit estatal han d'estar en possessió d'una assegurança obligatòria que cobreixi els riscos per a la salut derivats de la pràctica de la modalitat esportiva corresponent.

En cas que l'assistència sanitària sigui prestada per una entitat diferent de l'asseguradora, aquesta última està obligada al reintegrament de les despeses produïdes per l'assistència esmentada, d'acord amb el que estableix l'article 83 de la Llei general de sanitat.

3. En funció de condicions tècniques, i en determinades modalitats esportives, el Consell Superior d'Esports pot exigir a les federacions esportives espanyoles que, per a l'expedició de llicències o la participació en competicions oficials d'àmbit estatal, sigui requisit imprescindible que l'esportista s'hagi sotmès a un reconeixement mèdic d'aptitud.

4. Les condicions per a la realització dels reconeixements mèdics d'aptitud, així com les modalitats esportives i competicions en què aquests siguin necessaris, han de ser establertes en les disposicions de desenvolupament d'aquesta Llei.

TÍTOL IX

Prevenció de la violència en els espectacles esportius

Article 60

1. Es crea la Comissió Nacional contra la Violència en els Espectacles Esportius, integrada per representants de l'Administració de l'Estat, de les comunitats autònomes i corporacions locals, de les federacions esportives espanyoles o lligues professionals més afectades, associacions d'esportistes i per persones de reconegut prestigi en l'àmbit de l'esport i la seguretat. La composició i funcionament de la Comissió esmentada s'estableix reglamentàriament.

2. Són funcions de la Comissió, entre d'altres que se li puguin assignar:

a) Recollir i publicar anualment les dades sobre violència en els espectacles esportius, així com realitzar enquestes sobre aquesta matèria.

b) Realitzar informes i estudis sobre les causes i els efectes de la violència en l'esport.

c) Promoure i impulsar accions de prevenció.

d) Elaborar orientacions i recomanacions a les federacions espanyoles, clubs esportius i a les lligues professionals per a l'organització d'aquells espectacles en els quals raonablement es prevegi la possibilitat d'actes violents.

e) Informar dels projectes de disposicions que li siguin sol·licitats per les administracions públiques competents en matèria d'espectacles esportius, especialment les relatives a policia d'espectacles esportius, disciplina esportiva i reglamentacions tècniques sobre instal·lacions.

f) Instar les federacions espanyoles i lligues professionals a modificar els seus estatuts per recollir en els règims disciplinaris les normes relatives a la violència en l'esport.

g) Promoure mesures per a la realització dels controls d'alcoholèmia en els espectacles esportius d'alt risc, i per a la prohibició d'introduir en aquests objectes peril·losos o susceptibles de ser utilitzats com a armes.

h) Promoure campanyes de divulgació de les normes preventives d'aquest tipus de violència.

i) Fomentar i coordinar campanyes de col·laboració ciutadana.

j) Proposar el marc d'actuació de les agrupacions de voluntaris.

Article 61

El Govern ha d'elaborar les disposicions reglamentàries necessàries per adaptar el Reglament general de policia sobre espectacles públics a les mesures previstes en aquesta Llei en allò relatiu a les necessàries condicions de seguretat en els espectacles esportius.

Article 62

1. Les lligues professionals han de fomentar que els clubs que participin en les seves pròpies competicions constitueixin en el seu si agrupacions de voluntaris, a fi de facilitar informació als espectadors, contribuir a la prevenció de riscos i facilitar el correcte desenvolupament de l'espectacle.

2. La Comissió Nacional contra la Violència en els Espectacles Esportius ha de proposar el marc d'actuació de les agrupacions esmentades, les funcions que els poden ser encomanades, els sistemes d'identificació davant la resta dels espectadors, els seus drets i obligacions, formació i perfeccionament, mecanismes de reclutament.

Article 63

Les persones físiques o jurídiques que organitzin qualsevol prova, competició o espectacle esportiu, així com els clubs que hi participin, estan sotmesos a la disciplina esportiva i són responsables, quan sigui procedent, dels danys o desordres que es puguin produir en els llocs de desenvolupament de la competició, en les condicions i amb l'abast que assenyalen els convenis internacionals sobre la violència en l'esport subscrits per Espanya amb independència de les altres responsabilitats de qualsevol tipus en què puguin incórrer.

Article 64

Les federacions esportives espanyoles i lligues professionals han de comunicar a l'autoritat governativa, competent per raó de la matèria a què es refereix aquest títol, amb antelació suficient, la identificació dels partits considerats d'alt risc, d'acord amb els barems que estableixi el Ministeri de l'Interior, escoltada la Comissió Nacional contra la Violència en els Espectacles Esportius, així com instar als clubs el reforçament de les mesures de seguretat en aquests casos i que comprenen com a mínim:

Sistema de venda d'entrades.

Separació de les aficions rivals en zones diferents del recinte.

Control d'accés per a l'estricta compliment de les prohibicions existents.

Article 65

1. Reglamentàriament s'ha de regular la figura del coordinador de seguretat en esdeveniments esportius. Aquesta figura emmarcada en l'organització policial ha d'assumir tasques de direcció, coordinació i organització dels serveis de seguretat en ocasió d'espectacles esportius.

2. A les competicions esportives que proposi la Comissió Nacional contra la Violència en els Espectacles Esportius, els organitzadors han de designar el seu propi responsable de seguretat, que, en l'exercici de les seves tasques durant el desenvolupament de l'esdeveniment esportiu, s'ha d'atenir, si s'escau, a les instruccions del coordinador de seguretat.

3. El coordinador de seguretat ha d'exercir la coordinació de punt o unitat de control organitzatiu, la instal·lació del qual és obligatòria en totes les instal·lacions esportives de la màxima categoria de competició professional del futbol i bàsquet, i en aquelles altres en les quals la Comissió Nacional ho recomani.

Article 66

1. Queda prohibida la introducció i exhibició en espectacles esportius de pancartes, símbols, emblemes o llegendes que impliquin una incitació a la violència. Els organitzadors dels espectacles estan obligats a la seva retirada immediata.

2. Queda prohibida la introducció en les instal·lacions en què tinguin lloc espectacles esportius de tota classe d'armes i instruments llançables utilitzables com a armes i s'ha d'impedir l'entrada a totes aquelles persones que intentin introduir aquests objectes i altres anàlegs.

Article 67

1. Queda prohibida en les instal·lacions en què tinguin lloc competicions esportives la introducció i venda de tota classe de begudes alcohòliques.

2. Els envasos de les begudes que s'expenguin o introdueixin en les instal·lacions en què tinguin lloc espectacles esportius han de complir les condicions de rigidesa

i capacitat que reglamentàriament s'estableixin, escoltada la Comissió Nacional contra la Violència.

3. Les persones que introdueixin o venguin en els recintes esportius qualsevol classe de begudes sense respectar les limitacions que s'estableixen en els paràgrafs precedents han de ser sancionades per l'autoritat governativa.

4. Queda prohibida la introducció de bengales o focs d'artifici en les instal·lacions en què tinguin lloc espectacles esportius, i s'ha d'impedir l'entrada a totes aquelles persones que intentin introduir aquests objectes.

5. Els organitzadors d'espectacles esportius en els quals es produeixin situacions definides en els apartats anteriors poden ser igualment sancionats, si han incomplert les mesures de prevenció i control.

Article 68

1. Tots els recintes esportius en què es disputin competicions de caràcter professional en les modalitats de futbol i bàsquet han d'incloure un sistema informatitzat de control i gestió de la venda d'entrades, així com de l'accés al recinte. Les lligues professionals corresponents han d'establir en els seus estatuts i reglaments la clausura dels recintes esportius com a sanció per l'incompliment d'aquesta obligació.

2. Els bitllets d'entrada, les característiques materials i condicions d'expedició dels quals s'han d'establir reglamentàriament, escolta la Comissió Nacional contra la Violència, han d'informar de les causes per les quals es pugui impedir l'entrada al recinte esportiu als espectadors, i han de preveure com a tals, almenys, la introducció de begudes alcohòliques, armes, objectes susceptibles de ser utilitzats com a tals, bengales o similars, i que les persones que pretenguin entrar es trobin sota els efectes de begudes alcohòliques, estupefaents, psicòtrops, estimulants o substàncies anàlogues.

3. Les causes de prohibició d'accés als recintes esportius s'han d'incorporar a les disposicions reglamentàries dels clubs i lligues professionals i s'han de fer constar també de forma visible en les taquilles i en els punts d'accés als recintes esmentats.

4. Reglamentàriament s'han d'establir els terminis d'aplicació de la mesura prevista a l'apartat 1 d'aquest article, l'obligatorietat de la qual es pot estendre a altres modalitats esportives.

Article 69

1. Els organitzadors i propietaris de les instal·lacions han de garantir les mesures de seguretat necessàries en els recintes esportius, d'acord amb allò legalment i reglamentàriament establert a l'efecte.

2. L'incompliment de les prescripcions i els requisits en aquesta matèria dóna lloc a l'exigència de responsabilitats i, si s'escau, a l'adopció de les mesures disciplinàries corresponents.

3. Pel que fa a la seva repercussió en l'ordre i seguretat públics, les infraccions administratives regulades en els apartats següents es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

A) Són infraccions molt greus:

a) L'incompliment de les normes que regulen la celebració dels espectacles esportius, que impedeixi el seu normal desenvolupament i produeixi importants perjudicis per als participants o per al públic assistent.

b) La desobediència reiterada de les ordres o disposicions de les autoritats governatives sobre les condicions de la celebració d'aquests espectacles sobre qüestions que afectin el seu normal i adequat desenvolupament.

c) L'alteració, sense complir els tràmits pertinents, de l'aforament del recinte esportiu.

d) L'incompliment de les mesures de seguretat que suposin un greu risc per als assistents als recintes esportius.

e) La falta de previsió o negligència en la correcció dels defectes o anomalies detectades que suposin un greu perill per a la seguretat dels recintes esportius.

f) La participació violenta en altercats, baralles o desordres públics en els recintes esportius o en els seus voltants que ocasionin danys o greus riscos a les persones o en els béns.

g) La infracció de les prohibicions a què es refereixen els articles 66 i 67.1 d'aquesta Llei.

B) Són infraccions greus:

a) Les conductes anteriorment descrites a la lletra A), a), c), e) i f) quan no concorrin les circumstàncies de perjudici, risc o perill en el grau previst en aquesta.

b) La desobediència de les ordres o disposicions de les autoritats governatives sobre les condicions de la celebració d'aquests espectacles sobre qüestions que afectin el seu normal i adequat desenvolupament.

c) L'incompliment en els recintes esportius de les mesures de control sobre l'accés, permanència i desallotjament, venda de begudes i introducció i retirada d'objectes prohibits.

d) La infracció de les prohibicions a què es refereixen els apartats 3 i 4 de l'article 67 d'aquesta Llei.

C) Són infraccions lleus:

Totes les accions i omissions no tipificades com a infraccions greus o molt greus en aquest títol i que siguin contràries a les normes i els reglaments aplicables als espectacles esportius.

4. Les sancions per la comissió de les infraccions abans assenyalades són les següents:

A) Imposició de les sancions econòmiques següents:

De 10.000 pessetes a 100.000 pessetes en cas d'infraccions lleus.

De 100.001 pessetes a 5.000.000 de pessetes en cas d'infraccions greus.

De 5.000.001 pessetes a 100.000.000 de pessetes en cas d'infraccions molt greus.

B) A més de les sancions econòmiques abans esmentades, es poden acordar les següents:

La inhabilitació per organitzar espectacles esportius fins a un màxim de dos anys.

La clausura temporal del recinte esportiu fins a un màxim de dos anys.

5. A més de les sancions previstes a l'apartat anterior, també es poden imposar les següents atenent les circumstàncies que concorrin en els fets, i molt especialment la seva gravetat o repercussió social:

a) En els supòsits dels apartats 3.A), f) i g), l'expulsió o prohibició d'accés al recinte esportiu amb caràcter cautelar o, si s'escau, la prohibició d'accés a qualsevol recinte esportiu per un període entre tres mesos i cinc anys.

b) En els supòsits dels apartats 3.B), a) i d), l'expulsió o prohibició d'accés al recinte esportiu amb caràcter cautelar o, si s'escau, la prohibició d'accés a qualsevol recinte esportiu per un període no superior a tres mesos, excepte en el cas dels venedors a què es refereix l'article 67.3, en què pot assolir fins als cinc anys.

6. De les infraccions a què es refereix aquest article són administrativament responsables els seus autors i els qui col·laborin amb ells com a còmplices o encobridors. En aquests dos últims casos les sancions econòmiques que corresponguin s'han de reduir en un 15 i un 25 per 100, respectivament.

7. 1r. La potestat sancionadora prevista en aquest article ha de ser exercida per l'autoritat governativa competent, que pot recollir informes previs de les autoritats esportives i de la Comissió Nacional contra la Violència.

2n. Quan la competència sancionadora correspongui a l'Administració de l'Estat, la imposició de sancions s'ha de realitzar per:

A) El governador civil, fins a 5.000.000 de pessetes.

B) El secretari d'Estat per a la seguretat, fins a 15.000.000 de pessetes.

C) El ministre de l'Interior, fins a 30.000.000 de pessetes.

D) El Consell de Ministres, fins a 100.000.000 de pessetes.

La competència per imposar les sancions d'inhabilitació temporal per organitzar espectacles esportius i per a la clausura temporal de recintes esportius correspon al governador civil, si el termini de suspensió és igual o inferior a un any, i al ministre de l'Interior, si és superior al termini esmentat.

8. Són aplicables, si s'escau, i en allò no previst en aquest títol, les normes contingudes en el vigent Reglament de policia d'espectacles públics, en allò relatiu a les circumstàncies de les infraccions, causes d'extinció, prescripció i execució, així com les relatives al procediment sancionador contingudes en la vigent Llei de procediment administratiu.

9. La quantia de les multes prevista en aquest títol pot ser actualitzada pel Govern a proposta del ministre de l'Interior, tenint en compte la variació de l'índex oficial de preus al consum.

TÍTOL X

Instal·lacions esportives

Article 70

1. La planificació i construcció d'instal·lacions esportives de caràcter públic finançades amb fons de l'Administració de l'Estat, s'ha de realitzar de forma que s'afavoreixi la seva utilització esportiva polivalent, tenint en compte les diferents modalitats esportives, la màxima disponibilitat horària i els diferents nivells de pràctica dels ciutadans.

Aquestes instal·lacions han de ser posades a disposició de la comunitat per al seu ús públic.

2. Les instal·lacions esportives a què es refereix l'apartat anterior han de ser accessibles, i sense barreres ni obstacles que impossibilitin la lliure circulació de persones amb minusvalidesa física o d'edat avançada. Així mateix, els espais interiors dels recintes esportius han d'estar proveïts de les instal·lacions necessàries per a la seva normal utilització per aquestes persones, sempre que ho permeti la naturalesa dels esports als quals es destinin els recintes esmentats.

3. Tota instal·lació esportiva s'ha d'atenir a la normativa de la CEE sobre l'ús i publicitat d'alcohol i tabac.

Article 71

1. Les instal·lacions destinades als espectacles esportius, on tinguin lloc competicions d'àmbit estatal i internacional, i en especial les que puguin acollir un nombre important d'espectadors, s'han de projectar i construir en el marc de la normativa aplicable, de manera que impedeixin o limitin al màxim les possibles accions de violència d'acord amb les recomanacions dels convenis internacionals sobre la violència en l'esport subscrits per Espanya.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, en el termini que reglamentàriament s'estableixi, les localitats

han de ser numerades amb seient per a tots els espectadors, en totes les instal·lacions on tinguin lloc competicions professionals d'àmbit estatal. En aquestes instal·lacions ha d'existir un punt o unitat central de control organitzatiu, situat en zona estratègica i dotat dels mitjans tècnics necessaris.

3. En el condicionament de les instal·lacions als efectes de seguretat, s'han de tenir especialment en compte els aspectes següents:

- a) Distància i elements de separació entre el terreny de joc i la primera línia d'espectadors.
- b) Túnel d'accés a vestidors.
- c) Connexió de ràdio i sistemes de megafonia exterior.

4. Als mateixos efectes, s'han de tenir en compte els aspectes següents:

- a) En l'execució d'obres en les instal·lacions ja existents:

La restricció de l'edificació, amb finalitat esportiva o de qualsevol altre ús, tant en volum com en ocupació de sòl.

La prohibició o limitació de l'augment del nombre d'espectadors.

- b) En la construcció d'instal·lacions noves:

La superfície inedificable en la parcel·la a utilitzar i annexa a aquesta.

Les distàncies mínimes de la instal·lació als límits de la parcel·la.

La franja de terrenys totalment lliure, fins i tot d'aparcaments, al voltant de la instal·lació.

Article 72

Tota instal·lació o establiment d'ús públic en què es prestin serveis de caràcter esportiu, sigui quina sigui l'entitat titular, ha d'oferir una informació, en lloc perfectament visible i accessible, de les dades tècniques de la instal·lació o de l'establiment, així com del seu equipament i el nom i la titulació respectiva de les persones que prestin serveis professionals en els nivells de direcció tècnica, ensenyament o animació.

TÍTOL XI

La disciplina esportiva

Article 73

1. L'àmbit de la disciplina esportiva, als efectes d'aquesta Llei, i quan es tracti d'activitats o competicions d'àmbit estatal i, si s'escau, internacional, o afecti persones que hi participin, s'estén a les infraccions de regles del joc o competició i normes generals esportives tipificades en aquesta Llei, en les seves disposicions de desenvolupament i en les estatutàries o reglamentàries de clubs esportius, lligues professionals i federacions esportives espanyoles.

2. Són infraccions de les regles del joc o competició les accions o omissions que, durant el curs del joc o competició, vulnerin, impedeixin o pertorbin el seu desenvolupament normal.

Són infraccions a les normes generals esportives les altres accions o omissions que siguin contràries a allò disposat per les normes esmentades.

Article 74

1. La potestat disciplinària atribueix als seus titulars legítims la facultat d'investigar i, si s'escau, sancionar o

corregir les persones o entitats sotmeses a la disciplina esportiva, segons les seves competències respectives.

2. L'exercici de la potestat disciplinària esportiva correspon:

a) Als jutges o àrbitres, durant el desenvolupament dels partits o les proves, amb subjecció a les regles establertes en les disposicions de cada modalitat esportiva.

b) Als clubs esportius, sobre els seus socis o associats, esportistes o tècnics i directius o administradors.

c) A les federacions esportives espanyoles, sobre: totes les persones que formen part de la seva pròpia estructura orgànica; els clubs esportius i els seus esportistes, tècnics i directius; els jutges i àrbitres, i, en general, totes aquelles persones i entitats que, estant federades, desenvolupen l'activitat esportiva corresponent en l'àmbit estatal.

d) A les lligues professionals, sobre els clubs esportius que participen en competicions oficials de caràcter professional i sobre els seus directius o administradors.

e) Al Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva, sobre les mateixes persones i entitats que les federacions esportives espanyoles, sobre aquestes mateixes i els seus directius, i sobre les lligues professionals.

Article 75

Les disposicions estatutàries o reglamentàries dels clubs esportius que participin en competicions d'àmbit estatal, lligues professionals i federacions esportives espanyoles, dictades en el marc d'aquesta Llei, han de preveure, inexcusablement i en relació amb la disciplina esportiva, els extrems següents:

a) Un sistema tipificat d'infraccions, de conformitat amb les regles de la modalitat esportiva corresponent, graduant-les en funció de la seva gravetat.

b) Els principis i criteris que assegurin la diferenciació entre el caràcter lleu, greu i molt greu de les infraccions, la proporcionalitat de les sancions aplicables a aquestes, la inexistència de doble sanció pels mateixos fets, l'aplicació dels efectes retroactius favorables i la prohibició de sancionar per infraccions no tipificades amb anterioritat en el moment de la seva comissió.

c) Un sistema de sancions corresponent a cadascuna de les infraccions, així com les causes o circumstàncies que eximeixin, atenuïn o agreugin la responsabilitat de l'infractor i els requisits d'extinció d'aquesta última.

d) Els diferents procediments disciplinaris de tramitació i imposició, si s'escau, de sancions.

e) El sistema de recursos contra les sancions imposades.

Article 76

1. Es consideren, en tot cas, com a infraccions molt greus a les regles de joc o competició o a les normes esportives generals, les següents:

a) Els abusos d'autoritat.

b) Els trencaments de sancions imposades.

c) Les actuacions dirigides a predeterminar, mitjançant preu, intimidació o simples acords, el resultat d'una prova o competició.

d) La promoció, incitació, consum, o utilització de pràctiques prohibides a què es refereix l'article 56 d'aquesta Llei, així com la negativa a sotmetre's als controls exigits per òrgans i persones competents, o qualsevol acció o omissió que impedeixi o pertorbi la correcta realització dels controls esmentats.

e) Els comportaments, actituds i gestos agressius i antiesportius de jugadors, quan es dirigeixin a l'àrbitre, a altres jugadors o al públic, així com les declaracions públiques de directius, tècnics, àrbitres i esportistes o

socis que incitin els seus equips o els espectadors a la violència.

f) La falta d'assistència no justificada a les convocatòries de les seleccions esportives nacionals.

g) La participació en competicions organitzades per països que promoguin la discriminació racial, o amb esportistes que els representin.

2. Així mateix es consideren específicament infraccions molt greus dels presidents i altres membres directius dels òrgans de les federacions esportives espanyoles i lligues professionals, les següents:

a) L'incompliment dels acords de l'Assemblea General, així com dels reglaments electorals i altres disposicions estatutàries o reglamentàries.

b) La no-convocatòria, en els terminis o les condicions legals, de forma sistemàtica i reiterada, dels òrgans col·legiats federatius.

c) La inexecució de les resolucions del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva.

d) La incorrecta utilització dels fons privats o de les subvencions, crèdits, avals, i altres ajudes de l'Estat, dels seus organismes autònoms o d'una altra manera concedits amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

e) El compromís de despeses de caràcter plurianual del pressupost de les federacions esportives, sense l'autorització reglamentària.

f) L'organització d'activitats o competicions esportives oficials de caràcter internacional, sense l'autorització reglamentària.

3. A més de les enunciades en els apartats anteriors i de les que s'estableixin per les respectives lligues professionals, són infraccions específiques molt greus dels clubs esportius de caràcter professional i, si s'escau, dels seus administradors o directius:

a) L'incompliment dels acords de tipus econòmic de la lliga professional corresponent.

b) L'incompliment dels deures o compromisos adquirits amb l'Estat o amb els esportistes.

c) L'incompliment dels règims de responsabilitat dels membres de les juntes directives.

4. Són, en tot cas, infraccions greus:

a) L'incompliment reiterat d'ordres i instruccions emanades dels òrgans esportius competents.

b) Els actes notoris i públics que atemptin contra la dignitat o decòrum esportius.

c) L'exercici d'activitats públiques o privades declarades incompatibles amb l'activitat o funció esportiva desenvolupada.

5. Es consideren infraccions de caràcter lleu les conductes clarament contràries a les normes esportives, que no estiguin sotmeses a la qualificació de molt greus o greus.

Article 77

1. La reincidència ha de ser considerada, en tot cas, com a circumstància agreujant de la responsabilitat en la disciplina esportiva.

2. Són, en tot cas, circumstàncies atenuants per a les infraccions a les regles del joc o competició la de penediment espontani i la d'haver precedit, immediatament a la infracció, una provocació suficient.

Article 78

S'han de considerar, en tot cas, com a causes d'extinció de la responsabilitat disciplinària esportiva la mort de l'inculpat, la dissolució del club o federació esportiva san-

cionats, el compliment de la sanció, la prescripció de les infraccions i de les sancions imposades.

Article 79

1. Les sancions susceptibles d'aplicació per la comissió d'infraccions esportives corresponents són les següents:

a) Inhabilitació, suspensió o privació de llicència federativa, amb caràcter temporal o definitiu, en adequada proporció a les infraccions comeses.

b) La facultat, per als corresponents òrgans disciplinaris, d'alterar el resultat de partits, proves o competicions per causa de predeterminació mitjançant preu, intimidació o simples acords del resultat de la prova o competició.

c) Les de caràcter econòmic en els casos en què els esportistes, tècnics, jutges o àrbitres percebin retribució per la seva tasca, i han de figurar quantificades en el reglament disciplinari de cada federació, lliga professional o club esportiu.

d) Les de clausura de recinte esportiu; es pot prevenir, en aquest cas, a petició de part, la suspensió provisional de l'execució de la sanció fins que es produeixi la resolució definitiva de l'expedient disciplinari.

e) Les de prohibició d'accés a l'estadi, pèrdua de la condició de soci i celebració de la competició esportiva a porta tancada.

2. Per la comissió de les infraccions enumerades a l'article 76.2 es poden imposar les sancions següents:

a) Amonestació pública.

b) Inhabilitació temporal de dos mesos a un any.

c) Destitució del càrrec.

3. Per la comissió d'infraccions enumerades a l'article 76.4 es poden imposar les sancions següents:

a) Advertència.

b) Sancions de caràcter econòmic.

c) Descens de categoria.

d) Expulsió, temporal o definitiva, de la competició professional.

Article 80

1. Les infraccions prescriuen al cap de tres anys, un any o un mes, segons es tracti de les molt greus, greus o lleus, i es comença a comptar el termini de prescripció l'endemà de la comissió de la infracció.

El termini de prescripció s'ha d'interrompre per la iniciació del procediment sancionador, però si aquest resta paralitzat durant un mes, per causa no imputable a la persona o entitat subjecta al procediment esmentat, ha de tornar a córrer el termini corresponent.

2. Les sancions prescriuen al cap de tres anys, un any o un mes, segons es tracti de les que corresponguin a infraccions molt greus, greus o lleus, i es comença a comptar el termini de prescripció des de l'endemà d'aquell en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'ha imposat la sanció, o des que se'n trenqui el compliment si aquest ha començat.

Article 81

Les sancions imposades a través de l'expedient disciplinari corresponent han de ser immediatament executives, sense que les reclamacions o recursos interposats contra aquestes en paralitzin o suspenguin l'execució. S'exceptua d'aquesta disposició el que preveu l'apartat d) del punt 1 de l'article 79 i les sancions que s'adoptin d'acord amb el procediment establert al punt d) de l'apartat 1 de l'article 82.

Article 82

1. Són condicions generals i mínimes dels procediments disciplinaris les següents:

a) Els jutges o àrbitres exerceixen la potestat disciplinària durant el desenvolupament dels partits o proves, de forma immediata, i s'ha de preveure, en aquest cas, un adequat sistema posterior de reclamacions.

b) En les proves o competicions esportives, la naturalesa de les quals requereixi la intervenció immediata dels òrgans disciplinaris per garantir el seu desenvolupament normal, s'han de preveure els sistemes procedimentals que permetin conjugar l'actuació peremptòria d'aquells òrgans amb el tràmit d'audiència i el dret a reclamació dels interessats.

c) El procediment ordinari aplicable per a la imposició de sancions per infracció de les regles del joc o de la competició ha d'assegurar el desenvolupament normal de la competició, així com garantir el tràmit d'audiència dels interessats i el dret a recurs.

d) El procediment extraordinari, que s'ha de tramitar per a les sancions corresponents a la resta de les infraccions, s'ha d'ajustar als principis i regles de la legislació general; es concreten en el reglament de desplegament d'aquesta Llei tots els extrems necessaris.

2. Les actes subscrietes pels jutges o àrbitres del partit, prova o competició constitueixen mitjà documental necessari, en el conjunt de la prova de les infraccions a les regles i normes esportives.

3. En els esports específics que ho requereixin es pot preveure que, en l'apreciació de les faltes referents a la disciplina esportiva, les declaracions de l'àrbitre o jutge es presumeixin certes, llevat d'error material manifest.

Article 83

1. Els òrgans disciplinaris esportius competents, d'ofici o a instància de l'instructor de l'expedient, han de comunicar al Ministeri Fiscal les infraccions que puguin revestir caràcters de delictes o falta penal.

2. En aquest cas els òrgans disciplinaris esportius han d'acordar la suspensió del procediment, segons les circumstàncies concurrents, fins que recaigui la corresponent resolució judicial.

3. En cas que s'acordi la suspensió del procediment, es poden adoptar mesures cautelars mitjançant providència notificada a totes les parts interessades.

Article 84

1. El Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva és l'òrgan d'àmbit estatal, adscrit orgànicament al Consell Superior d'Esports que, actuant amb independència d'aquest, decideix en última instància, en via administrativa, les qüestions disciplinàries esportives de la seva competència.

En general, també pot tramitar i resoldre expedients disciplinaris a instància del Consell Superior d'Esports, i de la seva Comissió Directiva, en els supòsits específics a què es refereix l'article 76.

2. El procediment de tramitació i resolució dels expedients disciplinaris davant el Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva s'ha d'ajustar substancialment al que preveu la Llei de procediment administratiu, llevat de les conseqüències derivades de la violació de les regles de joc o competició, que es regeixen per les normes específiques esportives.

3. Els membres del Comitè han de ser designats per la Comissió Directiva del Consell Superior d'Esports.

4. En cas que els membres del Comitè incorrin en manifestes actuacions irregulars, en infraccions a la legislació esportiva de manera greu, o en alguna de les causes

que impedeixen l'exercici de funcions públiques, poden ser suspesos o, si s'escau, cessats, de conformitat amb el que preveu la legislació general.

5. Les resolucions del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva esgoten la via administrativa i s'han d'executar, si s'escau, a través de la federació esportiva corresponent, que és responsable del seu estricte i efectiu compliment.

Article 85

Les disposicions de desenvolupament d'aquesta Llei concreten els principis i criteris a què es refereixen els articles anteriors i, en particular, la composició i funcionament del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva, així com el repartiment de competències entre els òrgans disciplinaris esportius.

TÍTOL XII

Assemblea General de l'Esport

Article 86

1. Es constitueix l'Assemblea General de l'Esport, amb l'objectiu principal d'assessorar el president del Consell Superior d'Esports en les matèries esportives que se li encomanin.

2. L'Assemblea presidida pel president del Consell Superior d'Esports ha d'estar integrada per representants de l'Administració de l'Estat, de les comunitats autònomes, entitats locals, federacions esportives espanyoles, lligues professionals, així com d'altres institucions i entitats de caràcter esportiu, i persones d'especial qualificació.

3. La seva composició, funcionament i règim de sessions s'han de determinar per via reglamentària.

4. L'Assemblea s'ha de reunir, com a mínim, un cop l'any.

TÍTOL XIII

Conciliació extrajudicial en l'esport

Article 87

Les qüestions litigioses de naturalesa juridicoesportiva, plantejades o que es puguin plantejar entre els esportistes, tècnics, jutges o àrbitres, clubs esportius, associats, federacions esportives espanyoles, lligues professionals i altres parts interessades, poden ser resoltes mitjançant l'aplicació de fórmules específiques de conciliació o arbitratge, en els termes i sota les condicions de la legislació de l'Estat sobre la matèria.

Article 88

1. Les fórmules a què es refereix l'article anterior estan destinades a resoldre qualsevol diferència o qüestió litigiosa produïda entre els interessats, en ocasió de l'aplicació de regles esportives no incloses expressament en aquesta Llei i en les seves disposicions de desenvolupament directe.

2. A aquest efecte, les normes estatutàries dels clubs esportius, federacions esportives espanyoles i lligues professionals poden preveure un sistema de conciliació o arbitratge, en el qual, com a mínim, han d'aparèixer les regles següents:

a) Mètode per manifestar la inequívoca voluntat de submissió dels interessats al sistema esmentat.

b) Matèries, causes i requisits d'aplicació de les fórmules de conciliació o arbitratge.

c) Organismes o persones encarregades de resoldre o decidir les qüestions a què es refereix aquest article.

d) Sistema de recusació dels qui realitzin les funcions de conciliació o arbitratge, així com d'oposició a les fórmules esmentades.

e) Procediment a través del qual s'han de desenvolupar aquestes funcions, respectant, en tot cas, els principis constitucionals i, en especial, els de contradicció, igualtat i audiència de les parts.

f) Mètodes d'execució de les decisions o resolucions derivades de les funcions conciliadores o arbitrals.

3. Les resolucions adoptades en aquests procediments han de tenir els efectes previstos a la Llei d'arbitratge.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—El que disposa aquesta Llei és d'aplicació general en tot el territori nacional; el que estableixen els articles 14; 15.1, 2. i 3.; 16; 17; 18 i 72 té eficàcia mentre no existeixi regulació específica de les comunitats autònomes amb competència en matèria de promoció de l'esport.

Segona.—Es declaren normes bàsiques a l'empara del que regula l'article 149.1 de la Constitució les següents:

a) L'article 3.1., 2. i 3. a l'empara de la regla 30a.

b) L'article 53.5, segons el que preveu la regla 18a.

Tercera.—El que estableixen els articles 28 i 45.2 d'aquesta Llei, així com la seva disposició adicional sisena, s'entén deixant de banda l'autonomia financera dels territoris històrics del País Basc i Navarra.

Quarta.—1. El que disposa el títol IX es dicta als efectes del que preveu l'article 149.1.29 de la Constitució.

2. El que preveu l'article 71.3 i 71.4 és d'aplicació general en defecte de regulació específica per les comunitats autònomes competents.

Cinquena.—Les associacions esportives constituïdes o inscrites en registres esportius d'acord amb la legislació autonòmica corresponent han de ser reconegudes com a clubs esportius, als efectes del que preveu l'article 15.4 d'aquesta Llei, sempre que en els seus estatuts prevegin la constitució, ajustats a principis democràtics, d'òrgans de govern i representació i un règim de responsabilitat dels directius i socis. En el cas d'entitats públiques o privades que desenvolupin activitats esportives de caràcter accessori en relació amb el seu objecte principal, han d'incorporar un pressupost diferenciat.

Sisena.—La Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit, queda modificada en la seva redacció en els termes següents:

1. L'article 8è, número 1, apartat 13è, queda redactat com s'indica a continuació:

«13. Els serveis prestats per entitats de dret públic, federacions esportives o entitats o establiments esportius privats de caràcter social als qui practiquin l'esport o l'educació física, sigui quina sigui la persona o entitat a càrrec de la qual es realitzi la prestació sempre que aquests serveis estiguin directament relacionats amb les pràctiques esmentades i les quotes d'aquests no superin les quantitats que s'indiquen a continuació:

Quotes d'entrada o admissió: 200.000 pessetes.

Quotes periòdiques: 3.000 pessetes mensuals. Aquestes quanties es poden modificar a la Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada any.»

2. L'article 8, número 2, últim paràgraf, queda redactat com s'indica a continuació:

«El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica quan es tracti de les prestacions de serveis a què es refereix el número 1, apartats 8è i 13è d'aquest article.»

3. Queda suprimit l'article 28, número 1, apartat 8è.

Setena.—Els clubs que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, participin en competicions oficials de caràcter professional en la modalitat esportiva del futbol, i que en les auditories realitzades per encàrrec de la Lliga de Futbol Professional, des de la temporada 1985-1986 hagin obtingut a totes elles un saldo patrimonial net de caràcter positiu, poden mantenir la seva actual estructura jurídica, llevat d'acord contrari de les seves assemblees, amb les particularitats següents:

1. El pressupost anual ha de ser aprovat per l'Assemblea. El projecte de pressupost s'ha de presentar a l'Assemblea acompanyat d'un informe que ha d'emetre la lliga professional en el termini que reglamentàriament es determini.

Els clubs que tinguin diverses seccions esportives professionals o no professionals han de formar un pressupost separat per a cada secció, que ha de formar part del pressupost general del club. Els pressupostos de cada secció esportiva professional s'han d'acompanyar d'un informe que ha d'emetre la lliga professional corresponent.

2. Els clubs que tinguin diverses seccions esportives, professionals o no professionals, han de portar una comptabilitat especial i separada per a cada una d'aquestes.

3. La lliga professional, el Consell Superior d'Esports i, si s'escau, la comunitat autònoma corresponent poden determinar els clubs que s'han de sotmetre a una auditoria complementària realitzada per auditors designats per les entitats esmentades.

4. Els membres de les juntes directives d'aquests clubs han de respondre mancomunadament dels resultats econòmics negatius que es generin durant el període de la seva gestió. Aquests resultats han de ser ajustats tenint en compte les excepcions de les auditories. L'exercici econòmic comença l'1 de juliol de cada any i acaba el 30 de juny següent. Abans de començar cada exercici, la Junta Directiva ha de dipositar, a favor del club i davant la lliga professional, un aval bancari que garanteixi la seva responsabilitat i que arribi al quinze per cent del pressupost de despesa.

L'aval ha de ser executable per la lliga professional i exigible anualment durant tot el període de la seva gestió. L'acció de responsabilitat pot ser exercida:

Pel club, mitjançant acord de la seva Assemblea, obtingut per majoria simple dels assistents.

Subsidiàriament, per socis que representin el cinc per cent del nombre total d'aquests.

En tot cas, transcorreguts quatre mesos després del tancament d'exercici econòmic per la lliga professional corresponent i pel Consell Superior d'Esports.

Per via reglamentària s'han de determinar les condicions i supòsits en què les juntes directives, dins el període dels seus mandats i sempre que aquests siguin consecutius, poden compensar els avals satisfets amb els resultats econòmics positius dels exercicis anteriors o subsegüents o aquells en els quals s'hagin produït pèrdues.

El còmput de les compensacions al·ludides en aquest apartat s'ha de realitzar des de l'inici de la pràctica de les auditories realitzades sota el control de la lliga professional.

Vuitena.—1. Les mateixes regles contingudes a la disposició anterior són aplicables als clubs que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, participin en competicions oficials de caràcter professional en la modalitat de bàsquet.

2. Per a l'aplicació de les regles precedents, els clubs han de realitzar una auditoria, amb la supervisió de l'As-

sociació de Clubs de Bàsquet, referida a les quatre temporades precedents, i demostrar que han obtingut a totes elles un saldo patrimonial net de caràcter positiu.

Novena.-1. Els clubs que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei tinguin seccions esportives professionals i no professionals, poden mantenir la seva actual estructura jurídica per als equips no professionals. Respecte dels equips professionals han de ser adscrits i aportats els seus recursos humans i materials corresponents a una societat anònima esportiva de nova creació per a cada un dels equips professionals.

Cadascun d'aquests clubs esportius no poden ser titulars de més del deu per cent de les accions de les societats anònimes esportives que es constitueixin en el seu si. Reglamentàriament s'ha de regular el procediment perquè els clubs referits puguin subscriure les accions esmentades.

2. La creació d'aquestes societats anònimes esportives s'ha d'adaptar a les mateixes regles que per a la transformació dels clubs en societats anònimes esportives s'estableixen a la disposició transitòria primera, i s'estén igualment a aquelles l'exempció de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats contingut en la disposició esmentada.

Desena.-Les disposicions de desenvolupament d'aquesta Llei han d'establir els terminis i requisits per a la transformació en societats anònimes esportives dels clubs esportius o per a la creació de societats anònimes esportives per a la gestió d'un equip professional a què es refereix la disposició anterior, que hagin adquirit els drets d'integrar-se en competicions oficials de caràcter professional i àmbit estatal.

Onzena.-Per a la cobertura de les obligacions financeres derivades del Pla de sanejament dels clubs de futbol que participen en competicions de caràcter professional, el Consell Superior d'Esports ha d'incorporar en els seus pressupostos una partida específica corresponent a la participació dels clubs de futbol en la recaptació integral de les apostes esportives de l'Estat, en concepte de reestructuració i sanejament o qualsevol altre que es pugui establir. Aquesta participació ha de ser fixada per Reial decret.

Dotzena.-1. Com a conseqüència de l'organització de les competicions de caràcter professional, les lligues professionals poden establir una quota anual de participació que s'ha d'exigir a tots els clubs que prenguin part en aquelles.

En qualsevol cas, durant el període de sanejament del futbol professional, l'establiment de la quota per la lliga professional és obligatori.

2. El Consell Superior d'Esports i la Lliga de Futbol Professional han d'acordar el procediment i els criteris d'aplicació de la quota esmentada.

Tretzena.-1. En el marc del Conveni de sanejament del futbol professional, i a fi de possibilitar la transformació dels clubs en societats anònimes esportives, o la seva creació segons estableix la disposició addicional novena d'aquesta Llei, la Lliga de Futbol Professional ha d'assumir el pagament dels deutes següents dels quals queden alliberats els clubs de futbol que hagin subscrit els corresponents convenis particulars amb la lliga professional:

a) Deutes tributaris amb l'Estat derivats de tributs o conceptes d'aquesta naturalesa generats fins al 31 de desembre de 1989, autoliquidats o, si s'escau, liquidats per l'Administració tributària abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Aquests deutes tributaris inclouen tots els components previstos a l'article 58 de la Llei general tributària que resultin procedents, així com les costes que s'hagin pogut produir.

b) Altres deutes amb l'Estat i els seus organismes autònoms, Seguretat Social i Banc Hipotecari d'Espanya a 31 de desembre de 1989.

c) Els deutes expressats en els apartats anteriors s'entenen referits als dels clubs que en la temporada 1989/1990 i 1990/1991 participaven o participen en competicions oficials de la primera i segona divisió A de futbol.

2. Igualment, i per tal de fer front als compromisos contrets en el Pla de sanejament de 1985, la Lliga de Futbol Professional ha d'assumir el pagament dels deutes públics d'igual naturalesa que els assenyalats a l'apartat 1, referits a aquells altres clubs inclosos en el Pla esmentat i no previstos al punt c) de l'apartat anterior, que van ser generats amb anterioritat al Pla esmentat i que es trobin pendents de pagament a 31 de desembre de 1989.

3. Tots els actes i contractes necessaris per efectuar l'assumpció de deutes previstos a l'apartat primer estan exempts de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

Catorzena.-Les competències que tenia atribuïdes el Ple del Consell Superior d'Esports, segons la legislació vigent, mentre siguin compatibles amb allò previst en aquesta Llei, i no hagin estat assignades a algun dels òrgans a què es refereix aquesta Llei, han de ser desenvolupades per la Comissió Directiva del Consell Superior d'Esports.

Quinzena.-Amb la finalitat de regularitzar la situació econòmica dels clubs de futbol professional el Consell Superior d'Esports ha d'elaborar un Pla de sanejament que ha de comprendre un conveni a subscriure entre l'organisme esmentat i la Lliga Nacional de Futbol Professional. Així mateix en el Pla de sanejament esmentat s'han d'incloure els convenis particulars que els clubs afectats han de subscriure amb la Lliga Professional.

Setzena.-Tots els informes que, en virtut del que disposa aquesta Llei i les seves disposicions de desenvolupament hagin de ser emesos per diferents entitats, s'han d'entendre favorables si en els terminis assenyalats no s'han pronunciat.

Dissetena.-1. Els clubs del Principat d'Andorra afiliats a federacions espanyoles que participen en competicions oficials d'Espanya, en el que es refereix a la seva constitució i funcionament, s'han de regir per les disposicions pròpies en la matèria del Principat d'Andorra, i queden exclosos de les obligacions determinades per aquesta Llei.

2. La vinculació i participació a les competicions oficials espanyoles dels clubs a què es refereix l'apartat anterior queden establertes únicament per l'afiliació d'aquests en les federacions espanyoles corresponents.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.-1. Els clubs actualment existents que participen en competicions oficials de caràcter professional s'han de transformar en societats anònimes esportives, per efecte d'aquesta Llei, una vegada conclouï el procés previst en els apartats següents.

Els clubs esportius no previstos en aquestes que no realitzin la transformació o adscripció de l'equip professional, en els terminis estipulats reglamentàriament, no poden participar en competicions oficials de caràcter professional i àmbit estatal, i queden exclosos del Pla de sanejament.

2. La transformació dels actuals clubs esportius, per efecte d'aquesta Llei en societats anònimes esportives s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) Als efectes de coordinar i supervisar el procés de transformació, s'ha de constituir una Comissió Mixta integrada per persones designades pel Consell Superior

d'Esports i la lliga professional corresponent, la de la qual s'ha de determinar reglamentàriament.

L'informe favorable de la Comissió esmentada és requisit previ.

b) La Comissió Mixta, una vegada constituïda pot encarregar la realització d'una auditoria patrimonial dels clubs a què es refereix aquesta disposició.

c) La Comissió Mixta ha d'assenyalar, d'acord amb els criteris establerts reglamentàriament, el capital mínim de cada societat anònima esportiva, una vegada analitzats els informes patrimonials derivats de les auditories corresponents.

d) Les juntes directives de cada club queden autoritzades per adaptar els actuals estatuts al règim assenyalat en aquesta Llei per a les societats anònimes esportives, o constituir una d'aquestes societats per a la gestió de l'equip professional que correspongui.

En els estatuts esmentats no es poden reservar remuneracions ni avantatges de cap classe.

e) Si no se subscriuen totes les accions aquestes han de ser ofertes novament als socis que ja hagin subscrit a la primera opció, en les mateixes condicions d'igualtat. Si després d'aquesta segona opció queden accions sense subscriure, la Junta Directiva ha de decidir sobre la forma de subscripció d'aquestes.

En cas que en els terminis previstos un club no aconseguixi la subscripció total d'almenys el capital mínim, el club esmentat no pot participar en competicions oficials de caràcter professional i àmbit estatal.

La Comissió Mixta ha de dictar les regles necessàries per atendre el que preveu el paràgraf anterior i ha de vetllar per l'adequació a aquestes del procediment corresponent.

f) Per a l'atorgament de l'escriptura pública els subscriptors de les accions s'entenen representats, per ministeri de la llei, per la Junta Directiva del club de què es tracti.

g) Els clubs que es transformin, a l'empara d'allò previst anteriorment, han de mantenir la seva denominació actual a la qual s'ha d'afegir l'abreviatura «societat anònima esportiva» (SAE).

h) Una vegada conclòs el procés de transformació dels clubs que correspongui en societats anònimes esportives, la Junta Directiva ha de convocar Junta General d'Accionistes per a l'elecció dels òrgans de govern i representació.

i) Els terminis per a la realització de tots els actes de la transformació han de ser determinats reglamentàriament.

3. La transformació de clubs en societats anònimes esportives a què es refereix aquesta disposició no ha de suposar canvi de la personalitat d'aquells, que s'ha de mantenir sota la nova forma social.

Estan exempts de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats tots els actes necessaris per a la transformació dels clubs en societats anònimes esportives, o la constitució d'una d'aquestes societats per a la gestió de l'equip professional que correspongui.

4. Les societats anònimes esportives que cessin en la seva activitat de participació en competicions esportives oficials de caràcter professional i àmbit estatal, poden mantenir la seva estructura jurídica, sempre que no modifiquin el seu objecte social a fi de participar en les competicions esmentades.

Segona.—S'autoritza el ministre d'Educació i Ciència a establir els criteris per a l'homologació i convalidació de les actuals titulacions de tècnics esportius, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

Tercera.—1. Les mesures de finançament del sanejament del futbol professional previstes en aquesta Llei amb càrrec a fons públics i els altres beneficis concedits

per entitats públiques dependents de l'Estat per a l'esmentat fi, queden condicionades a la signatura del Conveni de sanejament a què es refereix la disposició addicional quinzena d'aquesta Llei.

2. Durant el període de vigència del Conveni, i fins a la total extinció del deute, la lliga professional ha de percebre i gestionar els drets econòmics següents:

a) Els que, per tots els conceptes, generin les retransmissions per televisió de les competicions organitzades per la mateixa lliga, per si mateixa o en col·laboració amb altres associacions de clubs.

b) Els corresponents al patrocini genèric de les competicions esmentades.

c) L'u per cent de la recaptació íntegra de les apostes esportives de l'Estat reconegut per la legislació vigent a favor de la lliga professional.

3. Els drets esmentats a l'apartat anterior així com la quota anual prevista a la disposició addicional dotzena i els pagaments que es puguin efectuar amb càrrec a la dotació pressupostària a què es refereix la disposició addicional onzena, han de quedar afectes al compliment de totes les obligacions a què es refereix la disposició addicional tretzena d'aquesta Llei.

4. En cas d'impagament total o parcial de les obligacions esmentades per la lliga professional, les garanties a què es refereix l'apartat 3 d'aquesta disposició han de ser executades, en via de constrenyiment, pels òrgans de recaptació del Ministeri d'Economia i Hisenda i de la Seguretat Social i, si s'escau, segons els procediments legalment establerts per a l'execució de les altres obligacions, i s'ha d'imputar l'import obtingut en proporció als deutes impagats.

5. En el marc del Conveni de sanejament, i una vegada assumits per la lliga Nacional de Futbol Professional els deutes tributaris dels clubs de futbol, així com els deutes que per tots els conceptes aquests van contraure amb la Seguretat Social, es pot acordar el seu fraccionament de pagament durant un període màxim de 12 anys, de conformitat amb el que preveuen els articles 52 i següents del Reglament general de recaptació, i els articles 39 i següents del Reglament general de recaptació dels recursos del sistema de Seguretat Social, respectivament.

Els pagaments s'han d'efectuar mitjançant amortitzacions semestral, i les quantitats ajornades han de generar els interessos de demora corresponents que s'han d'ingressar en l'últim termini de cada deute ajornat.

Els altres deutes amb l'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms poden ser objecte igualment de fraccionament en el seu pagament, en els terminis i les condicions previstos als paràgrafs anteriors.

Quarta.—1. S'autoritza el Govern per adequar els ensenyaments d'educació física que actualment s'imparteixen als instituts nacionals d'educació física al que estableix la Llei 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària.

2. Mentre es procedeix a l'adequació a què es refereix l'apartat anterior, el Govern pot establir els requisits d'accés i les condicions d'obtenció, expedició i homologació dels títols a què condueixen els estudis que actualment es cursen en els instituts esmentats. El títol de llicenciat és equivalent, a tots els efectes, al de llicenciat universitari. Les universitats han d'impartir, si s'escau, estudis de tercer cicle relacionats amb l'educació física mitjançant convenis signats a l'efecte.

Cinquena.—Mentre es mantingui la vigència del Pla de sanejament del futbol professional, l'acció de responsabilitat a què es refereixen l'article 24.7 i la disposició addicional setena, 4, pot ser exercida així mateix pel Consell Superior d'Esports.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—S'autoritza el Govern per dictar, a proposta del ministre d'Educació i Ciència, les disposicions necessàries per al desplegament d'aquesta Llei.

Segona.—Queda derogada la Llei 13/1980, de 31 de març, general de la cultura física i l'esport, així com totes les normes que s'oposin a la present Llei.

Tercera.—Mentre no es promulguin les disposicions de caràcter general a què es refereix la disposició final primera, continuen en vigor totes les disposicions reglamentàries que siguin compatibles amb el que preveu aquesta Llei.

Quarta.—L'adaptació de les disposicions estatutàries i reglamentàries de règim intern que han de realitzar els

clubs esportius i les federacions esportives espanyoles s'ha d'efectuar dins els terminis que assenyalin les normes de desplegament d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 15 d'octubre de 1990.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ